INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA,

IN

USUM REGIÆ SCHOLÆ *Westmonasteriensis.*

In usum studiosæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & scripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus,* Regius in *Latinis, Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1690.
CUM PRIVILEGIO.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστειῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, κ᾽ μέτροις ἐφιστάνω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Græ-

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Poteſtas.*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἐ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμϐδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⌉	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Yplon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὠ μέγα	Omega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Diviſio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η. ω.
Breves, βραχέα, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι. υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ. α, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Prapoſitivæ, προσακτικὰ, α, ε, η, ο. ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, εὐθεῖαι, αι, αυ, ει, ευ. οι, υ.
Impropriæ, καταχρηστικὰ. ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῳ, αυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ευ, υ.

Diviſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & ſemivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ τ.
Mediæ, μέσα, β, γ, δ.
Aſpiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Ant ſtoichæ, i. oppoſita earum { π, β, φ.
κ, γ. χ.
τ, δ. θ

Semivocales ſunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, ſunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo ſunt; lenis ψιλὸν, aſper δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo ſpiritum tenuem vel aſperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes, ab υ vel ῥ aſpirantur. Sed ſi medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aſpiratur, ut ἐῤῥώσω vale.

Apoſtrophe eſt nota rejectæ vocalis ob vocalem ſequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apoſtrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut καθ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si ſequens vocalis aſpiretur, mutatur tenuis præcedens in aſpiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo ſunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpoſitio, πρόθεσις.

Numeri ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκὸς. Pluralis, πληθυντικός.

Caſus, πτώσεις, ſunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus γενικὴ. Dativus, δοτικὴ. Accuſativus, αἰτιατικὴ. Vocativus, κλητικὴ.

Genera ſunt tria. Maſculinum, ἀρσενικὸν. Fœminum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpoſitivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.			Dual.		Plural.		
N.	G.	D. A.	N. A.	G. D.	N.	G.	Dat. Acc.
Maſc. ὁ,	τοῦ	τῷ, τὸν,	τὼ,	τοῖν,	οἱ,	τῶν,	τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ,	τῆς	τῇ, τὴν,	τὰ,	τοῖν,	αἱ,	τῶν,	ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ,	τοῦ	τῷ, τό,	τὼ,	τοῖν.	τὰ,	τῶν,	τοῖς, τὰ.

Articulus Subjunctivus.

Singular.				Dual.			Plural.			
N.	G.	D.	A.	N. A.	G.	D.	N.	G.	D.	Ac.
Masc. ὁς,	οὗ,	ᾧ,	ὸν,	ὼ,	οἷν,		οἱ,	ὧν,	οἷς,	ὓς.
Fœm. ἥ,	ἧς,	ἧ,	ἣν,	ᾱ,	ᾱἷν,		αἱ,	ὧν,	αἷς,	ᾱς.
Neut. ὃ,	οὗ,	ᾧ,	ὅ.	ὼ,	οἷν,		ἃ,	ὧν,	οἷς,	ἃ.

Sic ὅστις ἥτις, ὅτι, & ὁστισ, ἥτις, ὅτις.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio Prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas: ὁ Χρύσης, Chryses, sed ὁ ᾠδὴ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσῃ.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾳ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κειτὴς, Judex. Gen. τοῦ κειτοῦ, Dat. τῷ κειτῇ, Acc. τὸν κειτὴν, Voc. ὦ κειτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κειτά, Gen. Dat. τοῖν κειταῖν.

Plur.

Plur Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpe usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητίετης consiliarius.
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha.
- Poëtica, in πης, ut κυνώπης impudens.
- Composita à πωλῶ vendo, μετρῶ metior, τείχω tero.

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητίετα, ὦ Σκύθα.

Secunda Declinatio

Duas complectitur terminationes. α & η, generis fœminini, ut ἡ μοῦσα. musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα. Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα

Plur. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat τῇ φιλίᾳ. In reliquis ut μοῦσα

Sing Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat.

τῇ

τῇ θαλάσσῃ. Acc. τὴν θάλασσαν. Voc. ὦ θάλασσα. Dual Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα. Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.

Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.

Sing Nom. ἡ τιμή. Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ. Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. & Acc. τὼ τιμά, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc ὦ τιμά

Plur. Nom αἱ τιμαὶ. Gen. τῶν τιμῶν. Dat. ταῖς τιμαῖς. cc. τὰς τιμὰς. Voc. ὦ τιμαί

Sing Nom ἡ λύπη. Gen. τῆς λύπης. Dat. τῇ λύπῃ. Acc. τὴν λύπην Voc. ὦ λύπη

Dual Nom Acc. Voc. τὰ λύπα. Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom αἱ λύπαι. Gen. τῶν λυπῶν. Dat. ταῖς λύπαις. Acc τὰς λύπας. Voc. ὦ λύπαι.

Finita in θα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας. & Dativum in ᾳ. sic Ἀθηνᾶ, Minerva. Ναυσικᾶ, Nausica. μνᾶ, mina, contracta ex Ἀθηνάα. Ναυσικάα μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρηφι.

Tertia Declinatio

Duas continet terminationes, ος & ον. ος masculini, fœminini & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.

Sing. Nom. ὁ λόγος. Gen. τοῦ λόγου. Dat. τῷ λόγῳ. Acc. τὸν λόγον. Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω. Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν. Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρπου, Dat τῷ καρπῷ, Acc τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπε.

Dual. N. A. Vo. τω καρπὼ, Gen Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπὸς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγελου. Dat. τῷ ἀγγέλῳ. Acc τὸν ἄγγελον, Voc ὦ ἄγγελε.

Dual Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγελοιν.

Plur Nom. οἱ ἀγγέλοι, Gen. τῶν ἀγγέλων Dat. τοῖς ἀγγέλοις. Acc. τοὺς ἀγγελους. Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ tertiæ Declinationis

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς. Gen. τοῦ νόος, νοῦ. Dat. τῷ νόῳ, ῳ̃ Acc. τὸν νόον, νοῦν. Voc ὦ νόε, νοῦ.

Dual Nom. Acc. Voc τὼ νόω, ῶ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν, νόοιν, νοῖν.

Plur Nom οἱ νόοι, οῖ. Gen. τῶν νόων, νῶν. Dat. τοῖς νόοις, νοῖς. Acc. τοὺς νόους, νοῦς. Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen τοῦ ξύλου. Dat. τῷ ξύλῳ. Acc. τὸ ξύλον. Voc ὦ ξύλον.

Dual Nom. & Acc. τὸ ξύλω Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν. Voc. ὦ ξύλω.

Plur. Nom. τὰ ξύλα Gen τῶν ξύλων. Dat. τοῖς ξύλοις Acc. τὰ ξύλα. Voc. ὦ ξύλα.

Poëticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut καρδέϊ *pro* καρδίᾳ, ἄεσσι *pro* ἄεσι, σάκεσσι *pro* σάκεσι· *pauca patiuntur Apocopen, ut* ἔει *pro* ἔειον, *lana: & nonnullis* φι *&* φιν *adjungitur, ut* στρατοφι *pro* στρατῷ, *exercitu.*

Quarta declinatio Atticorum propria

Duas habet terminationes ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ εὔγεων, fertile.

Sing.

Sing Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom οἱ μενέλεῳ, Gen τῶν μενέλεων Dat. τοῖς μενέλεῶς, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεῳ.
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἐυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἐυγεων, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεῳς, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, ut ἄθως, ἄθω, *Athos mons,* ἔως, ἔω. *aurora,* κέως, κέω, *Ceos insula,* κῶς, κῶ, *Cos insula,* λαγὼς, λαγὼ, *lepus.*

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀσπίδα *pro* ἀσπίδαν. *Unicum est nomen hujus Declinationis in ως, neutrius generis,* τὸ κρέως *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτὰν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι. Acc τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτάν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accuſativus deſinit in α.

Excipiuntur
- Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accuſativum in ιν & ων. ut ὁ ὄφις ſerpens, τὸν ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τὸν βότρυν.
- Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις, contentio, τὴν ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς, Advena, τὸν νεήλυδα & νέηλυν.
- Nomina in αυς & υς formant accuſativum in αυν & υν. ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus ſimilis eſt Nominativo.

Excipiuntur
- Quæ declinantur per εντ in genitivo, & adjectiva in ων & ους, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χαρίεις ἡ τέρην τέρων, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratioſus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.
- Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ mater, ὦ μῆτερ, & quatuor acutitona, ὁ πατὴρ pater, ὁ ἀνὴρ levir, ἀνὴρ vir, σωτὴρ ſalvator, ὦ πάτερ, ἄνερ, σῶτερ.
- Nomina in ας & υς abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πού ubi, & ὀδοῦ obiter.
- Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις ſerpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ puer. Excipe Σαλαμίς.
- Quædam polyſyllaba compoſita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀσαμένων, ὦ Ἄσαμενον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo ſingulari aſſumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo ſingulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ, Arabs, Ἄραψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ corvus, κοραξι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, fit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut τιθέντι τιθεῖσι, λέοντι λέουσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur, formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ, πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantùm leguntur, quia πάτρα patriam & μήτερα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἡρώεσι, & ἡρώεσσι, heros: ἔπεος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος pectus, στήθεσφι· μελεδὼν cura, μελεδονόφι· suntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπα pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τοῦ αἴαν pro αἴαντος. In dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; παρακοίτι pro παρακοίτιδι, uxori; τῷ ἱδρῷ pro ἱδρῶτι, sudori. In accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα, τὸν ἱδρῶ pro ἱδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas, Αἴα pro Αἴαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσιν ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, qui hîc subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, *litera.*
ι. τὸ μέλι. τος, *mel.*
υ. τὸ γόνυ, υος, *genu.*
τὸ ἄστυ, εος, *urbs.*
ω ἡ λητὼ, όος, *Latona.*
αν. ὁ παιὰν. ᾶνος, *Pæan.*
τὸ τύψαν. αντος, *quod verberaverit.*
εν. τὸ τέρεν, ενος, *tenerum.*
τὸ χαρίεν, εντος, *gratiosũ.*
ην. ὁ ἕλλην. ηνος, *Græcus.*
ὁ ποιμὴν. ένος, *pastor.*
ιν. ἡ ἀκτὶν. ῖνος, *radius.*
ον. τὸ μεῖζον, ονος, *majus.*
τὸ τύπτον, οντος, *verberans,*

ουν. τὸ

ιν. τὸ δίπτυν, οδ Θ, bipes.
τὸ τυπτῦν, ῦνος, verberaturum.
υν. ὁ πύργος, υνος, turris.
τὸ ζεύγνυὺς νύντος, jungens.
ων. ὁ κλῶν, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδὼν, όνος, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon.
ὁ δράκων, οντ Θ, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακ Θ, thorax.
ὁ ἄναξ, ακτ Θ, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγος, rapax.
τὸ θρίξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγος, ala.
ὁ ὄνυξ, υχος, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκος, vulpes.
ρ, ἡ δάμαρ, αρτος, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατος, hepar.
ὁ φθεὶρ, ιερὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ηρ. ὁ σκὼρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρος, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρος, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἄρος & ἀνδρὸς, vir.
ορ. τὸ ἦτορ, ορ Θ, cor.
υρ. ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, υρος, testis.
ωρ. ὁ φὼρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορ Θ, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατος, aqua.
ας. ὁ Αἴας, αντ Θ, Ajax.
ὁ μέλας, ανος, niger.
ἡ μονὰς, άδος, unitas.
τὸ γῆρας, ατ Θ, senectus.
αις. ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ καὶ ἡ παὶς, αιδὸς, puer, puella.
αυς, ἡ ναῦς vel ηὸς, αὸς vel ηὸς, navis.
ης. ὁ κλὴς, ηνὸς, testem.
ὁ χαρίεις, εντ Θ, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ας. ὁ βασιλεὺς, έΘ, rex.
ης. ἡ ἑστὴς, ῆτ Θ, testis.
ὁ τιμὴς, ῆντ Θ, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντ Θ, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ένε Θ, Demosthenes.
ις, ὁ ὄφις, ιΘ, serpens.
ὁ Πάρις, ιδος, Paris.
ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος, avis.
ος. τὸ τεῖχος, εΘ, murus.
τὸ τεῦφὸς, ότ Θ, qui verberavit.
υς. ὁ καὶ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντος, placenta.
ὁ ὁδοὺς, όντ Θ, dens.
ὁ πούς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μὺς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, εΘ, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδος, chlamys.
ὁ ζεύγνυὺς, ύντος, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υος, galea.
ως. ὁ γέλως, ωτος, risus.
ἡ αἰδὼς, όος, pudor.
ὁ Τρὼς, ωὸς, Trojanus.
λς, ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἔλμινς, νθος, tinea.
ρς. ὁ καὶ ἡ μάκαρς ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κλῖμαξ, κος, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit, cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ serventur, ut τείχεϊ, τείχει vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœminini & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus: in ες & ος neutrius, ut τὸ μέλος, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένους, ους. Dat. τῷ Δημοσθένει, ει, Acc. τὸν Δημοσθένεα, η, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom οἱ Δημοσθένεες, ης, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς, Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, ης, Voc. ὦ Δημοσθένεες, ης.

Sing. Nom. τὸ τεῖχος, Gen. τοῦ τείχεος, ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχος, Voc. ὦ τεῖχος.

Dual Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. ὦ τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀληθέος, ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθεῖ, εῖ, Acc. τὸν καὶ τὴν ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ὦ ἀληθέε, ῆ.

Plur.

Plur. Nom. οἱ ϗ αἱ ἀληθέες εἷς, ϗ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς ϗ τοῖν ϗ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς ϗ τὰς ἀληθέας εἷς, ϗ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εἷς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτος, in quibusdam casibus parasyllabicè inflectuntur: ut, ὁ Ἀριστοφάνης, τοῦ Ἀριστοφάνους, Aristophanes: ὁ ἐπαίτης, τοῦ ἐπαίτους.

Nomina quæ desinunt in ης purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α, ut ὁ ϗ ἡ εὐφυὴς, *ingeniosus, Accus.* τὸν ϗ τὴν εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & feminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις civitas: & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφῑι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπῑι, πῑ, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπα, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σίνηπια, πα, Voc. ὦ σινήπια, πα.

Regula.

Casus Attici accentum habent in Antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ὰς, ut βασιλεύς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλεὺς, Gen. τοῦ βασιλέος, Dat. τῷ βασιλέϊ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual. Nom. & Acc. τὼ βασιλέε, λῆ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λῆ.
Plural Nom. οἱ βασιλέες, λῆς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος ὕς, Dat. τῇ λητόϊ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητώ.

Plur. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat τῆς λητοῖς, Acc. τὰς λητὼς, Voc. ὦ λητοί.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας generis neutrius: ut τὸ κέρας, cornu, τὸ κέραϊ, cornu.

Sing. Nom. τὸ κέρας, Gen τοῦ κέραϑ, κέρα, κέρως. Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ. Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν, Voc. ὦ κέραϑε, κέραε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέραϑα, κέραα, κέρᾳ, Gen τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέραϑα, κέραα, κέρᾳ. Voc. ὦ κέραϑα, κέραα, κέρᾳ.

Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέραϑος κέραος.

Nomi-

Nomina Anomala quæ contrahuntur, sunt vel

Ὀλοπαθῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς, mens; ῥόος ῥοῦς, fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σως Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ τιμὴς, τιμῆντος, à τιμήεις honoratus

5 In ηρ circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κεαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à παῖς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τῆ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τῆ μωϋσοῦ ὁ μωσεὺς μωσέως· ὁ μωϋσεὺς, μωϋσέως

7 ὁ θαλῆς, θαλοῦ· ὁ θάλης, θάλητος. Οἰδιπους, Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης, Οἰδιποδοῦ, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. ἑοῦ, οῦ, Dat. ἕῳ, ῷ.

Ὀλιγοπαθῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐριννύες ἐριννὺς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ους, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ους, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες μείζοες, μείζους, Acc. μείζονας μείζοας, μείζους, Voc. μείζονα. μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita Genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρετμὸς remus, τὰ ἐρετμὰ, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ δίφρος currus, τὰ δίφρα· *quibus addi potest*, ὁ καὶ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλιε, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt:

- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι pro τρόφιμον nutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶκαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ τὰν, ô amice, vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφο, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺ φθοῖας, placentæ: ἅττα pro ἅτινα, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôta,

Triptotâ, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα· τοῦ ἀρνὸς, τὸ ἀρνὰ, οἱ ἀρνὲς, τῶν ἀρνῶν, agnus His adde sanctum nomen Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in δς, ut, ὁ διονδς baculus, Gen. τοῦ δ, Dat. τῷ δ Acc τὸν ὑῇ, Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita Numero.

Plurali carent ἡ ἅλς mare, ἡ γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent ἄλφιτα, ἐπιτίμια, μέγαρα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & festa deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam sunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur, ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies. Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἥματος. His addi potest γάλα lac, γάλακτος, γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεὺς, Jupiter, decem habet rectos; Δεὺς, Βδεὺς, Ζὴν, Ζὰν, Ζὴς, Ζὰς, Δὶς, Δὴν, Δὰν. Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Διΐ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile: κρὰς, κρατὸς, κράας, κράατος, caput, ὁ υἱὸς, τοῦ υἱοῦ, ὁ υἱεὺς, τοῦ υἱέως, ὁ υἷϊς, τοῦ υἷος, υἱὸς, filius: ἡ ναὺς, νηὺς, navis. Gen. ναὸς & νηὸς μάκαρ μάκαρς, μακάριος, felix: ἡ ἀκτὶς, καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, testis: ὁ σκότος καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, misericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρυ, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ γόνυος γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis: λάαος, & crasi,

λᾶος· ὁ λάος, τοῦ λάου, ὁ λάας, τοῦ λάα· τὸ λᾶος, τοῦ λάεος· ὁ λάϊς, τοῦ λάϊος· ὁ λᾶς, τοῦ λαός· Μίνως, Μίνωος, Μίνω Minos: γέλως γέλωτος, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυος & δουρός per Metathesin, & δόρας, δόρατος, δόρατι, Poet. δορί· δοῦρας, δούρατος. δόρος, δόρεος, δόρους.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλείδης *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionica prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλιος, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις & ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηστορίδης, Νηστορίς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Αδράστος, Αδράστου, Αδραστίνη· Ικάριος, Ικαρίου, Ικαριώνη.

Patrorymica Ionica desinunt in ίων, ut Κρονίων, Πελείων, Ατρίων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.
- Masc. in
  - ων, μωρίων, ſtultulus.
  - αξ, λίθαξ, lapillulus.
  - σκος, νεανίσκος, juvenis.
  - λος, ναύπλος, nautila.
- Fœm. in
  - ις, κρηνὶς, fonticulus.
  - σκη, παιδίσκη, puellula.
  - νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, ſententiola;
- πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κος, ut μυσικὸς, muſicus, à μῦσα.
- ιος, ut οὐράνιος, cœleſtis, ab οὐρανός.
- νος, ut ἀνθρώπινος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ειος, ut ἀνθρώπειος, humanus, ab ἄνθρωπος.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθος.
- ος purum, ut πατρῷος, paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in ος purum & ρος faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγιος, ἁγία. ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδοος, ον. οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο, ἄλλος, πηλικοῦτος, τόσοῦτος, τοιοῦτος; & tria pronomina, ὅδε, αὐτὸς, ἐκεῖνος.

Adjectiva in
- υς, εις, ους formant fœmin. in
  - εια, εσσα, η neutrum per
    - υ, εν, ουν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ. Acc. πολὺν πολλὴν, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ, Plur. Nom. πολέες, Gen. πολέων, D. πολέσι, Ac. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλε, μεγάλης, μεγάλε, i at. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger. Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος· τάλας, τάλαινα, τάλαν, miser. Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντων, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα. Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πάσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata desinunt in

ης
ις
υς
ες
ων

& formant neutrum per

ες
ι
υ
ον
εν
ον

ut

ὁ ἡ ἀληθὴς, τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, gratiosus.
ὁ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ, sine lachrymis.
ὁ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ ἡ τέρην, τὸ τέρεν, tener.
ὁ ἡ εὐδαίμων, τὸ εὐδαίμον, felix.

Sic ὁ ἡ τὶς τὸ τί, aliquis, Gen. τοῦ τῆς τοῦ τινὸς, Dat. τῷ τῇ τῷ τινὶ. Acc. τὸν τὴν τὸ τινὰ, τὸ τὶ, &c. τίς, τί, τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam sunt trium generum, ut ὁ ἡ τὸ μάκαρ felix, ὁ ἡ τὸ ἅρπαξ, rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam sunt ordinalia, quædam cardinalia.

Car-

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.
Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.
Neutro ἕν ἑνὸς ἑνὶ ἕν unum.

Eodē modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδέν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω duo, Genitivo & Dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poeticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur οἱ καὶ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſque ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἴκοσι εἷς viginti unus, εἴκοσι δύω viginti duo, &c τριάκοντα triginta, τετταράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐνενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. *Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt,* οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta, τριακόσιοι trecenti, τετραπακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι ἑπτακόσιοι, ἐννεακόσιοι χίλιοι mille, δισχίλιοι bis mille, τρισχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι. & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, quotus, *apte reſpondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος

ἕκτος *sextus*, ἕβδομος *septimus*, ὄγδοος *octavus*, ἔνατος *nonus*, δέκατος *decimus*, ἑνδέκατος *undecimus*, δωδέκατος *duodecimus*, τεσσαρεσκαιδέκατος *decimus tertius*, πεντεκαιδέκατος, &c. εἰκοστὸς, *vigesimus*, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς, *centesimus*, διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, *millesimus*, δισχιλιοστὸς, *bis millesimus*, &c. μυριοστὸς, *decies millesimus*, δισμυριοστὸς, *vicies millesimus*, &c. *Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, ut* τριταῖος, *tertianus*, τεταρταῖος, *quartanus* &c. *id est erumpens, aut aliquid agens die* 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1. β 2. γ 3. δ 4. ε 5. ϛ 6. ζ 7. η 8. θ 9. ι 10. ια 11. ιβ 12. ιγ 13. ιδ 14. ιε 15. ιϛ 16. ιζ 17. ιη 18. ιθ 19. κ 20. λ 30. μ 40. ν 50. ξ 60. ο 70. π 80. ϟ 90. ρ 100. σ 200. τ 300. υ 400. φ 500. χ 600. ψ 700. ω 800. ϡ 900. ͵α 1000.

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ος formant comparativum mutando ς in τερος, & superlativum in ταλος,

ut { ἔνδοξος, ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότατον.

Quæ penultimam habent brevem mutant ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμος, φρονιμώτερος, φρονιμωτατος, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερος, κενότατος, vacuus: στενὸς, στενότερος, στενότατος, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ίστερος & ίστατος,

τος, sed in ας per άντερος & άντατος· in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus.

In
- ων, σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέστατος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάντατος, niger.
- εις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέστατος, religiosus.
- ους, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούστατος, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρίων, εὐρύτατος & εὔριστος, latus.

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior.	Optimus.
Αγαθὸς	ἀρείων	ἄριστος.
Εσθλὸς	βελτίων vel βέλτερος	βέλτιστος.
	κρείττων vel κρείσσων	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λῴων	λῷστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρτατος.

Malus	κακότερος	Pejor	κάκιστος	pessimus.
Κακὸς	κακίων		χείριστος	
	χείρων			
	χερείων			

Parvus	μικρότερος	μικρότατος, minimus.
Μικρὸς	μείων, minor.	
	ἥττων, ἥσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Εχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλτατος, Poet. amicus.

Attici formant multa per ίστερος & ίστατος, & nonnulla per έστερος & έστατος, à positivis in ος.

Λάλος.

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam:

- Substantiva: ut { κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: { Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρτατος, φέριστος & φέρτιστος.
- Adverbia: { Ἄνω supra, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infra, κατώτερος, κατώτατος. / Πόῤῥω longè, πορρότερος, πορρότατος. / Πέραν ultra, πραίτερος, πραίτατος. / Ἔξω extra, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγίων, ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: { Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος per Sync. ὕπατος. / Πρὸ antè, πρότερος, πρότατος, πρόατος, πρῶτος.
- Participium: { Ἐῤῥωμένος robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, οὗ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὃς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅστις hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt ἐμαυτοῦ mei ipsius, σεαυτοῦ tui ipsius, ἑαυτοῦ sui ipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.

Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νῶ, Gen. & Dat. νῷϊν, νῷν.

Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ

Σὺ tu.

Sing. σὺ. σοῦ, σοῖ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

Ἑ sui.

Sing. Nom caret, Gen. ἑ, οἷ vel ἑοῖ, ἑ, Dual. σφωέ, σφέ, σφοῖν, σφίν, Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera more Adjectivorum, & ut nomina ſecundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμόν.	ὅδε, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωΐτερα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ τεὴ, σὸν τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωΐτερα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ὃς vel ὅς, ἣ vel ἥ, ὃν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing Nom. οὗτος, αὕτη, τοῦτο, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω, Gen. & Dat τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina compoſita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ, Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum δεῖνα.

Ὁ δεῖνα vel δεῖς, & δεῖνος & δείνανος, τῷ δεῖνι & δείναν, τὸ δεῖνα.

Ἡ δεῖνα, τῆ δείνος, τῇ δεῖνι, τὴ δεῖνα.

Τὸ δεῖνα, τοῦ δείνος, τῷ δεῖνι, τὸ δεῖνα.

Institutio Græcæ

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in σ, κ, μ, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Prima	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα	Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα	Sacrifico.
	φ γράφω ψω	γράψω φα	γέγραφα	Scribo.
	πτ τύπτω	τύψω	τέτυπα	Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα	Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα	Dico.
	χ θρέγχω ξω	θρέξω χα	τέθρεχα	Curro.
	κ τίκτω	τέξω	τέτοκα	Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα	Perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾆκα	Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπληκα	Impleo
Quartæ	σ πλάσσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλικα	Fingo.
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα	Fodio.
	ζ * κράζω ξω	κράσω χα	πέκραγα	Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα	Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα	Distrib.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασκα	Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα	Sero.
	αν τέμνω	τεμῶ	τετμηκα	Scindo.

Sextæ ω purum, πίω, Fut. πίσω, Præt. πέπκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in αζω habent σω & ξω.

In

In Activo & Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum Imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος, Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum. Μέλλων πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque ut apud Latinos; Indicativus Ὁριστική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona pluralis exit in μεν, prima dualis deest. Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus præsens.

S.	τύπτω, τύπτεις, τύπτει·	*Verbero.*
D.	τύπτετον, τύπτετον·	
P.	τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.	

Unde Imperfectum.

S.	ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε·	*Verberabam.*
D.	ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην·	
P.	ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.	

Futurum primum.

S.	τύψω, τύψεις, τύψει·	*Verberabo.*
D.	τύψετον, τύψετον·	
P.	τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.	

Unde Aoristus primus.

S.	ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε.	*Verberavi.*
D.	ἐτύψατον, ἐτυψάτην·	
P.	ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.	

Per-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. *Verberavi.*
D. τετύφαμεν, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει. *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειμεν, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*
D. ἐτύπομεν, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ. *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυπεῖμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω. *Verberato tu.*
D. τύψατον, τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω. *Verberaveris.*
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectus.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι. *Verberarem.*
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum primum.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι. *Verberem.*
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Aoriſtus primus.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι. *Verberaverim.*
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoriſtus Æolicus Atticis uſitatiſimus.

S. τύψειας, τύψειας, τύψειε. *Verberaverim.*
D. τυψείατον, τυψειάτην.
P. τυψείαμεν, τυψειατε, τύψειαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι. *Verberaviſſem.*
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύποιμι, τύποις, τύποι. *Verberaverim.*
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futurum ſecundum.

S. τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ. *Verberem.*
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Modus Subjunctivus.

Præſens & Imperfectum, ἐν

S. τύπτω, τύπτῃς, *τύπτῃ. *Verberem vel*
D. τύπτητον, τύπτητον. *verberarem.*
P. τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

* Ioues addunt ſi tertiis perſonis ſingularibus, ut τύπτῃσι pro τύπτῃ.

Inſtitutio Græcæ

Aoriſtus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoriſtus ſecundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoriſtus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoriſtus ſecundus, τυπεῖν.
Futurum ſecundum, τυπεῖν.

Participium.

Præſens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης.
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoriſtus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος. *Qui verberaverit.*
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfectum

Perfectum & pluſq. perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπησόντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπεῖν, τοῦ τυπησόντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut.α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor.α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor.β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut.β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut.α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor.α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor.β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπιθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζω	φράζε	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imperf.	ἔφραζον					
Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκοιμι	πεφράκω	πεφρακέναι	πεφρακὼς
Pluſq.	ἐπεφράκειν					
Fut. α	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. α	ἔφρασα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φρᾶσαι	φράσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

Inſtit.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut.α	σπερῶ		σπερεῖμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor.α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut.β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut.α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor.α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor.β	ἄκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut.β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cùm verbum incipiat à consonante, tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis, sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα dixi.

Si verbum incipiat à ρ, geminatur ρ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cùm verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt α, ε, ο· α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam; & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, αυ, οι· αι mutatur in ᾳ, ut αἴρω, ἦρον, tollebam: αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ἤυξανον, augebam: οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immutabiles
- Vocales
  - η, ἠχέω, ἤχεον, ſono ſonabam.
  - ι, ἰξάω, ἴξαον, viſco aves capio.
  - υ, ὑβείζω, ὕβειζον, injuria afficio.
  - ω, ὠθέω, ὤθεον, impello.
- Diphthongi
  - ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
  - ευ, εὐθυνάω, εὐθυνον, dirigo.
  - υ, ὑπτάζω, ὕπταζον, vulnero.

Atticè tamen ευ *mutatur in* ηυ, εὔχομαι, ηὐχόμην, *oro, orabam*; & εἴδω, *ſcio, pluſquam perfectum* εἰδήκειν, *per Sync.* εἴδειν, & *Atticè* ᾔδειν, *ſciveram.*

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum η non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro. αἴω, αἴον, audio: ἀηδέω, ἀήδεον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio. ἕλκω, ἑλκύω, ἑλκίζω, traho: ἕρπω, ἑρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἑάω, ſino. ἕω, induo ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω εἶπον, dico: quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔθω, aſſuefco, præteritum medium, εἴωθα, interpoſito ω.

ε *ante* ο *non mutatur ſed* ο *in* ω *vertitur: ut* ἑορτάζω, ἑώρταζον, *feſtum celebro.*

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto; οἰμάω, concito: & quædam alia

De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio si componantur vel cum
- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ. suppl'co, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἠμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμῶν, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si
- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὐ, δυσαρεστέω δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quam in præterito, ut παραγγέω, παρήγγουν, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· περὶ autem sæpe contrahitur, ut περιέχω, πρόχω. præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι, attingo, à κὴ & ἅπτομαι.

Regula

Regula.

Ioues ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum; *ut* τύπτε pro ἔτυπτε

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima — in — ψω.
- Secunda — in — ξω.
- Tertia — in — σω.
- Quarta — in — αω cum duplici α, & πω cum duplici π, in ξω, sed ζω in σω,
- Quinta — in — λῶ, μῶ. νῶ, ῥῶ, circumflexa.
- Sexta — in — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κρίνω, κρινῶ, judico.

Dissyllaba in έω formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω, ῥέω, fluo ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω a τρέφω nutrio; θρέξω, a τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam adverbii ἔξω, extra

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ, *& circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιῶμαι, *gradior.*

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω *lascivio*; *& futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω· βαδιξῶ· *&* κλείω, *claudo*, κλείσω, κλῃξῶ, *&* κλῃσῶ.

Æolcs

Æoles efferunt Futurum in ϱω per σω, ut ὄϱϱω, concito, ὄϱσω, ὄϱσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjiciunt σ, ut δύω inveniam, pro δύσω, à δέω· κλείω, claudam, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cùm incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut τύψω, ἔτυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα, dixi, ἤνεγκα, tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχδυσα, ἔχδυα, ἔχεα, à χέω fundo: ἔκαυσα, ἔκηα, à καίω, uro: ἔσδυσα, ἔσδυα, à σδύω, moveo: ἤλδυα ab ἀλδύω, vito: & ἧκεια, ab ἀκέω sano.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima ψω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, ῶ in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut τύψω, τέτυφα, vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum, ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα

Cùm verbum incipiat ab aspirata adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regulæ.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον. ἤκουκα.

Diſſyllabæ quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ἴνω, ύνω, abjiciunt ν futuri in præterito ut κλείνω, κλενῶ. ἔκλακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφασκα. μολυνῶ, contamino, μεμόλυσκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα, tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν. repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occîdo.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα molo: ἐρίζω ἔρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito ut λείβω εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut πέπυκα, ἐπεπύκειν.

Aoriſtus

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unde si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro ἔκαμον.

vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε, η, ω, αι, αυ mutantur in α ut,
  - δέρω, ἔδαρον, excorio.
  - λήβω, ἔλαβον, accipio.
  - τρώγω, ἔτραγον, comedo.
  - καίω, ἔκαον, uro.
  - παύω, ἔπαον. sedo.
  - ἔλεγον ex-, ἔβλεπον ci-, ἔφλεγον piuntur.
- ευ in υ, ut φεύγω, fugio, ἔφυγον.
- ου in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκοον.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ᾖδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπαρθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ξω, in γον· φράζω, φράσω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut pro ἔκαμον, κέκαμον, laboravi.

Verba

Verba sextæ conjugationis carent plerumque Aoristo secundo, futuro secundo, & præterito medio.

Futurum secundum

Formatur ab Aoristo secundo mutando ον in ῶ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum suis temporibus formantur ab Indicativo, tempora similia à similibus.

Paradigma Vocis Passivæ.

Indicativus Modus.

Præsens.

S. τύπτομαι, * τύπτῃ, τύπτεται· *Verberor.*
D. τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον·
P. τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. ἐτυπτόμην, ἐτύπτου, ἐτύπτετο· *Verberabar.*
D. ἐτυπτόμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐσθην·
P. ἐτυπτόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύπτοντο.

Aoristus secundus.

S. ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη· *Verberatus fui.*
D. ἐτύπητον, ἐτυπήτην·
P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται *Verberatus fui, vel verberabor.*
D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον·
P. τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. τέτυμμαι, τέτυψαι, τετυπται· *Verberatus sum.*
D. τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον·
P. τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.

* *Quatuor verba formant secundā personā in ει, βούλομαι βούλει, ὄψομαι ὄψει, οἴομαι οἴει, ἔομαι ἔει & factā crasi εἶ.*

Unde

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο. *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην. *eram.*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν.

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψη, τετύψεται. *Mox verbera-*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἔσθον. *bor, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus ſum.*

Aoriſtus primus

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη. *Verberatus fui.*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον τυφθήσεσθον, ἔσθον. *ero vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *berabor.*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω. *Verberare.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφε, τετύφθω. *Verberare.*
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τυπτοίμιν, τύπτοιο, τύπτοιτο. *Verberarer.*
D. τυπτοίμεθον, τύπτοιεθον, τυπτοίεθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοιεθε, τύπτοιντο.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τετυμμένος ἐίην, ἐίης, ἐίη. *Verberatus eſſem.*
D. τετυμμένω ἐίητον, ἐίητην.
P. τετυμμένοι ἐίημεν, ἐίητε, ἐίηεν.

Aoriſtus α.

S. τυφθείλιν, τυφθείης, τυφθείη. *Verberatus ſim,*
D. τυφθείητον, τυφθειήτην. *vel fuerim.*
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείηεν.

Aoriſtus ϛ.

S. τυπείλιν, τυπείης, τυπείη. *Verberatus ſim,*
D. τυπείητον, τυπειήτην. *vel fuerim.*
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείηεν.

Futurum α.

S. τυφθησοίμιν, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο. *Verberer.*
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοιεθον, σοίεθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοιεθε, τυφθήσοιντο.

Futurum ϛ.

S. τυπησοίμιν, τυπήσοιο, τυπήσοιτο. *Verberer.*
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοιεθον, σοίεθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοιεθε, τυπήσοιντο.

Paulò poſt Futurum.

S. τετυφοίμιν, τετύφοιο, τετύφοιτο. *Mox verbe-*
D. τετυφοίμεθον, τετύφοιεθον, τετυφοίεθην. *rer.*
P. τετυφοίμεθα, τετύφοιεθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ. *Si verberer, vel*
D. τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον. *verberarer.*
P. τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ. *Si verberatus ſim*
D. τετυμμένω ἦτον, ἦτον. *vel eſſem.*
P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus β ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ. *Si verberatus ſim*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον. *vel fuerim vel fuero.*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β ἐὰν

S. τυπῶ, τύπῃς, τυπῇ. *Si verberatus fuero.*
D. τυπῆτον, τυπῆτον.
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.

Perf. & pluſquam, τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α. τυφθήσειν.

Futurum β. τυπήσειν.

Paulò poſt fut. τετύψειν.

PARTI-

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatus.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & plusquam perfectum.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoristus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus ϛ.

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum ϛ.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandum.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum.

M. ὁ τελυφόμενος, τοῦ τελυφομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τελυφομένη, τῆς τελυφομένης.
N. τὸ τελυφόμενον, τοῦ τελυφομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul.p.	τετύψομαι		τετυψοίμην		τετύψεσθαι	τετυψόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul.p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Infinitio Græce

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πίθου	πιθείην	πιθῶ	πιθέσθαι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζου	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράσθαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθείην	φρασθῶ	φρασθῆναι	φρασθεὶς
Fut. α.	φρασθήσομαι		φρασθησοίμην		φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
...	σπείρομαι	σπείρε	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι					
Aor. 6	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. C.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul.p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor.a.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut.a.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκοῦ	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor.6.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοὴς
Fut.6.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul.p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor.a	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut.a.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præſens. / Præteritum. / Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti mutando μαι in μλω, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω.

Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in λυ, ut ἔπτον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum formatur à tertia perſona Aoriſti ϛ, addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in ϛμαι, ut λέλεχα, λέλεϛμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in ϛμαι, ut τέταχα, τέταϛμαι. / κα in σμαι, ut πέφρακα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔψαλκα, ἔψαλμαι, πέφαϛκα, πέφασμαι.
- Sexta: κα in σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / κα in μαι cum penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκραυσμαι à κράω pulso: ἔπλαισμαι à πλαίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præt. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι φαίνω apparco, πέφασμαι

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut τρέφω, ἔτροφα, ἔτραμμαι, verto. Excipe βέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto mutando μαι in μλω, & præfigendo ε si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμλω.

Perfectum & plusquam perfectū in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in τι vel το purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοί εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto, interserendo α ante ται vel τὸ, ut ἕλληθ, ἐλήλαθ. Verùm si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπθ, τετύφαθ πέπεισται, πεπείθαθ ἐσκέδασται, ἐσκεδάδαθ. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειθ, τεθέαθ.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti mutando αι in ην & tenues in aspiratas & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην.

Exceptio.

Excipiuntur
- μεμνήθην à μέμνημαι, recordatus sum — quæ adsumunt σ.
- ἐρρώθην ab ἔρρωμαι, convalui — quæ adsumunt σ.
- σεσώθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ.
- εὑρέθην ab εὕρημαι, inventus sum — quæ cum paucis aliis mutant ν in ε.
- ἠρέθην ab αἴρημαι, sublatus sum — quæ cum paucis aliis mutant ν in ε.
- ἐτέθην à τέθειμαι, positus sum — quæ cum paucis aliis mutant ν in ε.

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔστραμμαι ἐστρέφθην· & quæ abjicerant ν, poeticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην, pro ἐκλίθην inclinor.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύψομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habent, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut πέπυκα à πύκω, contabui: σέσυπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β.	ἐτυπόμην	τυπτὲ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β.	τυπτήσομαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπέμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπτε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Plusq.	ἐτετύπειν					
Fut. α.	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α.	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β.	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β.	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγόμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Plusq.	ἐλελόγην					
Fut. α.	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α.	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

Teſtitutio Græce

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β.	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέπιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεπόιθειν					
Fut. α.	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πεῖσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφραδόμην	φράδου	φραδοίμην	φράδωμαι	φράδεσθαι	φραδόμενος
Fut. β.	φραδοῦμαι		φραδοίμην		φραδεῖσθαι	φραδόμενος
Perf.	πέφραδα	πέφραδε	πεφραδοίμην	πεφράδω	πεφραδέναι	πεφραδὼς
Pluſq.	ἐπεφράδειν					
Fut. α.	φράσομαι		φρασοίμην		φράσεσθαι	φρασόμενος
Aor. α.	ἐφρασάμην	φράσαι	φρασαίμην	φράσωμαι	φράσασθαι	φρασάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείρομαι	πείρᾳ	πειροίμην	πείρωμαι	πείρᾱν	πειρόμενος
Imperf.	ἐπειρώμην					
Aor. β.	ἐπαρόμην	παροῦ	παροίμην	πάρωμαι	παρεῖν	παρόμενος
Fut. β.	παροῦμαι		παροίμην		παρεῖσθαι	παρούμενος
Perf.	πέπορα	πέπορε	πεπόροιμι	πεπόρω	πεπορέναι	πεπορώς
Pluſq.	ἐπεπόρειν					
Fut. α.	περῶμαι		περοίμην		περεῖσθαι	περώμενος
Aor. α.	ἐπειράμην	πεῖραι	πειραίμην	πείρωμαι	πείρασθαι	πειράμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθείς
Fut. β.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκούσμην	ἠκούσω	ἠκούσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

Formatio temporum in voce Media.

Præſens eſt idem cum præſenti paſſivo.

Imperfectum eſt idem cum imperfecto paſſivo.

Aoriſtus ſecundus.

Formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, mutando ον in όμην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoriſtus primus

Formatur ab Aoriſto primo Activo addendo μην, ut ἔτυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ ψαλοῦμαι.

Futurum ſecundum

Formatur à futuro ſecundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυποῦ, τυπεῖται.

Sing τυποῦμαι, τύπωῃ, τύπωται. Dual. τυπούμεθον, τυποῦσθον, τύπωσθον. Plur. τυπούμεθα, τύπωσθε, τύπωνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*: φάγεται, φάγεται: & *Poetica illa*, βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per Craſin* νεῦμαι, *ibo*.

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo aſſumendo Characteriſticam Aoriſti ſecundi pro ſua, ut τέτυφα, τέτυμμαι.

In ſexta conjugatione tollitur κ: ut λέλυκα, λέλυμαι à λύω.

Ionces item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* χάω, *naſcor*, χήσω, χέχαα *pro* χέχηκα: μάω, *valde cupio*: μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα, *unde participia* χαὼς & χηὼς, μεμαὼς & μεμώς.

Imperat. Aoriſt α.

Sing. τύψαι τυψάτω. Dual. τύψατον, τυψάτων. Plur. τύψατε τυψάτωσαν.

Optat.

Optat. Aoriſt. α.

Sing τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο. Dual τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην. Plural. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τυψαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præſentis activi { ει / αι / α } mutatur in { οι / η / ι }

ut { πείθω, πέποιθα, perſuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino. }

Sed α aliquando ſervatur, ut ἔψαλα.

Diſſyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & σπείρω, σπερῶ, ἔσπορα, ſero.

Cum χ vel φ ſit characteriſtica thematis, idem eſt præteritum Activum & Præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoriſtus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoriſtus ϛ.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. ϛ.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò poſt		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου,
Perf.& plu.	τέτροφε	τέτραφθο	τέτροσο
Aoristus α.	τρέψον	τράφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τρεποίμην
Perf.& plu.	τετράφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετόποιμι
Aorist.α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τρεψαίμην
Aorist.β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur.α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	τραψοίμην
Futur.β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò post.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Perf.& plu.	τετράφω	τετραμμένος ὦ	τέτροπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθ
Perf.& plu.	τετραφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθ
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθ
Futur.α.	τρέψειν	τραφθήσεσθ	τρέψεσθ
Futur.β.	τραπεῖν	τραπήσεσθ	τραπεῖσθ
Paulò post		τετράψεσθ	

Participi-

Participium.

	Activum	Paſſivum	Medium
Præſ. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluſ.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραπεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπέμενος
Paulò poſt		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexum in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω, unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {ηκα / ηκα / ωκα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, ηκα & εκα cum η & ε. ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, κορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in δ'σω ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπιάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in ακα. Hæc tamen, καίω vel κάω uro & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωκα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα, reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δύω, δύσω, ἔδυσον, δέδυκα, *ſono.*

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoq; & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione,

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt άεις *in* ᾶς, άει *in* ᾷ & άουν *in* ᾶν, *ut* ὁράεις, ὁρᾶς, ὁράει, ὁρᾷ, ὁράουν, ὁρᾶν. & *Attici in his quatuor,* ζῶ, ζῇς, ζῇ, *vivo:* πεινῶ, πεινᾷς, πεινᾷ, *eſurio:* διψῶ, διψᾷς, διψᾷ, *ſitio:* χρῶμαι, χρᾷ, χρᾶται, *utor.*

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν *in* ᾶις, *ut* γελαᾶις *pro* γελᾶν.

Poetæ

Poëtæ in secunda hac conjugatione post contractionem in ω præponunt ο, ut χαρηκομῶντες, χαρηκομόωντες, a χαρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάαζ pro πιμᾶζ.

In tertia conjugatione.

Si ω vel η sequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel ϗ vel ο sequitur ο, fit contractio in ϗ.

Si diphthongus vel η sequatur, fit contractio in οι, nisi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χευσόειν, χευσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præsens Indicativi.

	Sing.		Dual.			Plural.		
πιέω, ῶ	ἑεις, εῖς	ἑει, εῖ	ἑε, εῖ		ἑο, οῦ	ἑε, εῖ	ἑϗ, οῦ
ζοάω, ῶ	ἀεις, ᾶς	ἀει, ᾶ	ἀε, ᾶ, τον	τον	ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀϗ, ῶ, σι
χευσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όϗ, οῦ

Imperfectum.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ἐποιέον, ϗν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ		ἑο, οῦ	ἐε, εῖ	εον, ϗν
2	ἐζόαον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἀε, ᾶ, τον	την	ἀο, ῶ, μεν	ἀε, ᾶ, τε	ἀον, ων
3	ἐχεύσοον, ουν	όες, ϗς	όε, ϗ	όε, οῦ		όο, οῦ	όε, οῦ	όον, ϗν

Imper-

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποίεε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόαε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
2	χρύσοε, ου	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	
2	βοάοιμι, ῷ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον την	άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ τε	άοι, ῷ εν.	
3	χρυσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έη, ῆ	έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ	
2	βοάω, ῶ	άης, ᾶς	άη, ᾶ	άη, ᾶ, τον τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.	
3	χρυσόω ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη ῶ	όω. ῶ	όη, ῶ	όω. ῶ	

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾶν. 3 χρυσόειν, χρυσοῦν. Perfect. & Plusquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχρυσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χρυσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χρυσώσειν.

Participia

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έοντος, ῦντος	ποιέουσα, ῦσα	εούσης, ούσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άοντος, ῶντος	βοάουσα, ῶσα	αούσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όοντος, ῦντος	χρυσόουσα ῦσα	οούσης, ούσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έῃ, ῇ	έε, εῖ	εό ούμεθον	έε, εῖ	εό ούμεθα	έε, εῖ	έον ῦν
2	βοάο, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	άε, ᾶ, ται	αό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	αό ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν, ῃ
3	χρυσόο, ῦ	όῃ, οῖ	όε, ῦ	οό ούμεθον	όε, ῦ	οό ούμεθα	όε, ῦ	όον ῦν

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιεό, ούν	έου, ῦ	έε, εῖ	εό ούν	έε εῖ		εό ούν	έε εῖ	έον ῦν
2	ἐβοαό, ώ, μην, άου, ῶ	άε, ᾶ, το	αό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	αό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το	
3	ἐχρυσοό ούν	όου, ῦ	όε ῦ	οό ούν	όε ῦ		οό ούν	όε ῦ	όον οῦν

Perfect.

	Perfect.		Aor. α.		Fut. α.		Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	3	ἐχρυσώθην	3	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέου, οῦ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βοάου, ῶ	αέ, ά, σθω	άε, ᾶ, σθον	αέ, ά, σθων	άε, ᾶ, σθε	αέ, ά, σθωσαν.
3	χρυσόου, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus Præsens.

	Sing.				Dual.		Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμθον	έοι οῖ	οί	εο οί	έοι οῖ	εοιν οί
2	βοαοί, ῴ μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ώμθον	άοι ῷ, σθον	ῴ, σθην	αοί ῴ, μθα	άοι ῷ, σθε	άοι [illegible]
3	χρυσοοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οί	[illegible]

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οιῆτο	οιήμθον	οιῆσθον	οιήσθην	οιήμθα	οιῆσθε	ῆν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οῆτο	οήμθον	οῆσθον	οήσθην	οήμθα	οῆσθε	ῆν, τ
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ώμθον	ῷσθον	ώσθην	ώμθα	ῷσθε	ῷν

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έῃ, ῇ	ῇ	ώμθον	ῇ		ῶ	ῇ	ῶν
2	βοάω, ῶ, μαι	άῃ, ᾷ	ᾷ, ται	ώμθον	ᾷ, σθον, σθον		ώ, μθα	ᾷ, σθε	ῶν, ται.
3	χρυσόω, ῶ	όῃ, οῖ	ῶ	ώμθον	ῶ		ώ	ῶ	ῶν

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεσθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Infinitivus.

Præs.	1 ποιέεσθαι, εῖσθαι	2 βοάεσθαι, ᾶσθαι	3 χρυσόεσθαι, ῦσθαι.
Perfect.	1 πεποιῆσθαι	2 βεβοῆσθαι	3 κεχρυσῶσθαι.

Participium.

Parcicipium.

Præsens.	1 ποιεόμενος ούμενος 2 βοαόμενος ώμενος 3 χρυσοόμενος ούμενος	μένη, μενον.

Verbum Medium.

Aoristus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι
Optat	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι
Partic	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος

Verba in μι.

Quatuor sunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis sextæ conjugationis in

- έω
- άω
- όω
- ύω

ut à

- θέω, τίθημι, pono
- στάω, ἵστημι, statuo
- δόω, δίδωμαι, do
- ζευγνύω, ζεύγνυμι, jungo.

Fiunt verba in μι

- mutando ω ultimam syllabam in μι
- vertendo penultimam in suam longam, si sit mutabilis, ut θέω, τίθημι.
- præponendo reduplicationem.

Reduplicatio est duplex:

- Propria cùm vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δίδωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, τίθημι.
- Impropria, cùm ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cùm verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cùm verbum incipiat à vocali ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε geminato μ, ut τίθεμμι pro τίθημι. Bœoti mutant η in ει, facta reduplicatione per ε, ut πιπίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantùm ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, βῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo passivo.

Peculiarem habent inflectionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.		Plural.		
1	τίθημι	ης	ησι	ετον	τον	μεν	τε	σι
2	ἵστημι	ης	ησι	ατον			ᾶ	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον			ᾶσι	
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον			ῦ	

Imper-

Imperfectum.

	Sing.	Dual.			Plural.
1	ἐτίθην	ης η	ε		
2	ἵστην	ης η	α	τον, την,	μεν, τε, σαν.
3	ἐδίδων	ως ω	ο		
4	ἐζεύγνυν	υς υ	υ		

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕστακα pro ἕστηκα, a futuro στήσω, ad differentiam ἕστηκα præteriti Medii, ab ἑστήκω.

3 δέδωκα.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2. ἑστάκειν. 3. ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἕστησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.			Plural.		
1	ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	έτην	εμεν	ετε	εσαν
2	ἔστην	ἔστης	ἔστη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3	ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quòd in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ἦν, à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 τίθετι	έ		
2 ἵσταθι	ά		
3 δίδοθι	ό τω	τον, των,	τε, τωϙ.
4 ζεύγνυθι	ύ		

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 στήθι, στήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 τιθείην			εῖ
2 ἱςαίην, ης, η	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησ, &	αῖ εν
3 διδοίην			οῖ

Aoristus β.

1 θείην. 2 ςαίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.		Plural.
1 τιθῷ, ῇς, ῇ,			ῇ
2 ἱςῶ, ᾷς, ᾷ,	τον, τον,	ῶμεν,	ᾷ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ,			ῷ

Aoristus β.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 ςῶ, ςῇς, ςῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 τιθέναι. 2 ἱςάναι. 3 διδόναι. 4 ζευγνῦναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 ςῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.		Aor.
1 τιθεὶς	εῖσα ὲν	1 θεὶς, θεῖσα, θέν.
2 ἱςὰς	ᾶσα ὰν	2 ςὰς, ςᾶσα, ςάν.
3 διδοὺς	οῦσα ὸν	3 δοὺς, δοῦσα, δόν.
4 ζευγνὺς	ῦσα ὺν	

Vox Passiva.

Sing.	Dual.	Plural.
1 τίθεμαι		
2 ἱςαμαι		
3 δίδομαι	σαι, ϑ	μεθον, σθον, σθον,	μεθα, σθε, νϑ.
4 ζεύγνυμαι		

Imper.

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 ἐπιθέμην 2 ἱστάμην 3 ἐδιδόμην 4 ἐζευγύμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

1 τέθειμαι. 2 ἕσταμαι. 3 δέδομαι

Pluſq perf.

1 ἐπιθείμην. 2 ἑστάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐτράπην. 2 ἐστάθην. 3 ἐδόθην.

Futurum α.

1 πιθήσομαι. 2 σταθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò poſt futurum.

1 πιθείσομαι. 2 ἑστάσομαι. 3 δεθήσομαι.

Imperativus.

Sing.		Dual.	Plural
1 πίθεσο 2 ἵστασο 3 δίδοσο 4 ζεύγνυσο	σθω	σθον, σθων,	σθε, σθωσαν.

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πιθείμην 2 ἱσταίμην 3 διδοίμην	οῖ αῖ, ο, το οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural
1 πεθείμην 2 ἑσταίμην 3 δεδοίμην	εῖ αῖ, ο, το οῖ	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.

Subj

Subjunctivus.

Præsens.

1 τιθῶ	ῇ, ῇ		
2 ἱστῶμαι, ᾷ, ᾷ, ῃ		ώμεθον, θον, θον,	μθα, θε, νῃ.
3 διδῶ	ῷ, ῷ		

Perfectum.

1 τεθῶ	ῇ, ῇ	ῆθον,	ῆθε,
2 ἑστῶμαι, ᾷ, ᾷ, ῃ		ώμθον, θον, θον,	ώμθα, ᾶθε, ῶνῃ.
3 δεδῶ	ῷ, ῷ	ῶθον.	ῶθε.

Infinitivus. *Participium.*

Præsens

1 τίθεσθαι	1 τιθέμενος	
2 ἵστασθαι	2 ἱστάμενος	νη, νον.
3 διδόσθαι	3 διδόμενος	
4 ζεύγνυσθαι	4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἑστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐθέ		
2 ἑστάμην, σο, το	μεθον, θον, θην	μθα, θε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus β.

Sing.	Dual.	Plural.
1 θέ		
2 στά, σο. θω	θον, θων	θε, θωσ.
3 δό		

In

In Optativo.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θεί	εῖ		
2	ςαί	μίω, αῖ, ο, τι,	μῖθον, σθον, σθην,	μῖθα, σθε, ντο.
3	δοί	οῖ		

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.		Dual.	Plural.
1	θῶ	ῇ, ῇ		
2	ςῶ, μαι	ᾷ, ᾷ, ται,	ώμῖθον, σθον, σθην,	ώμῖθα, σθη, ῶντ.
3	δῶ	ῷ, ῷ		

In Infinitivo. *Participia.*

Aor. β.		Aor. β.
1 θέ		1 θέ
2 ςά, σθ		2 ςά, μενος, μένη, μενον.
3 δό		3 δό

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθην· sed ἵςημι, ἵςην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι ut ἐτίθεον. ἐτίθου· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδου. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵςα, δίδου, pro τίθετι, ἵςαθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθην, ἔθην sed ἱ

In

ἕστην, quod, ut præteritum ἕστακα (quod & ἕσταα) neutram seu passivam habet significationem, scilicet steti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. β. ut σβῆμι, ἔσβην, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

Sing.	Dual.	Plural.
Præs. εἰμὶ, εἶς vel εἶ, ἐστὶ	ἐστὸν, ἐστὸν	ἐσμὲν ἐστὲ εἰσί.
ἐμμὶ D. ἔῃ, ἔει A. ἐντὶ D		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασι I.
ἦμι Æ. ἐσσὶ P.		ἐμὲν P. ἔυτι Æ.
		εἰμὲν P. ἐντὶ D.

Imp. ἦν, ἦς, ἦ, ἦν, Att.	ἤτον, ἤτην	ἦμεν, ἦτε, ἦσ.
ἔα I. ἦσθα Æ.	ἦστον, ἤστην	ἦμες D. ἔσ.
ἦ A. ἔησθα P.	Pleon. leon.	Systol.
ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔτον, ἔτην	ἔσαν
ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔστον, ἔστην	ἦν Sync.
ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
ἤην A. ἔες I. ἤην P.		

Plusq. ἤμην, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμθον, ἦσθον, ἤσθην ‖ ἤμθα, ἦσθε, ἦντο.
Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται ‖ ἐσόμθον, ἔσεσθον, σθον ‖ όμθα, εσθε, ονται.
ἔσομαι P. ἔσῃ P. ἔσεται P. ἔσονται P.
ἐσοῦμαι D. ἔσει A. ἔσται Sync.
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖται D.
ἔσεαι I. ἐσεῖται P.
ἔσεαι P.

Imperativus.

Præs. ἴσθι vel ἔσθι vel ἔσο, ἔστω ‖ ἔστον, ἔστων ‖ ἔστε, ἔστωσ.
ἔσθι P. ἔσσο, ἔσσω P. ἔστων.
εἶ Cras. Po. ἤτω D. Atticé.

Optati-

Optativus.

Præſ. εἶλω, εἶης, εἶη. ‖ εἶητον, εἰήτην ‖ εἶημεν, εἶητε, εἶηϲ.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.

Fut. ἐσσίμην, ἔσσιο, ἔσσιτο &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἶω P. εἴῃς, P εἴῃ, P	εἴητον P. & C	εἴωμεν, P. εἴητε P. εἴωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I.	ἔητον I. & C.	εἴομεν Sylt. εἴωσι P.
ᾖδα Æ. ᾖσι I.		ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔησι I.		ὦμες D.

Infinitivus.

Præſ. εἶν Com. Fut. ἔσεσθϲ.
ἔμμεν I.
ἦμεν & ἦμες D.
ἔμμεναι A.
ἔμμεναι Æ.
εἶμεναι P.

Participium.

Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενϑ P.
ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενϑ P.
εἰϲ Æ. ἔσσα D εἶσα Æ.
ἐν Æ.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶϲ vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴασι.
εἶδα, Æ. ἴμες D ἴαση I.

Imper. εἶν εἶϲ, εἶ ‖ ἴτον, ἴτω ‖ ἴμεν. ἴτε. ἰόϲ.
ἦον, ἦες, ἦε P. ἴμες D. ἔϊϲ P.

Perf. εἶκα.

Pluſq. εἴκειν & ἤκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus. unde ϛ. Dual. εἰσάτην & ἐσισάτην, Att. εἶϲ ϛ. Plural. inde verò ἦϲ & ἧϲ Poët.

Per. med εἶα. εἶας. εἶε ‖ εἴατον, εἰάτην ‖ εἴαμεν, εἴατε, εἴασι.
ἦα. ἦας, ἦε. &c.
ἧα. ἧας, ἧε. I.

Pluſq. ἤειν, ἤεις, ἤει ‖ ἤειτον, ἠείτην ‖ ἤειμεν, ἤειτε, ἤειϲ.
ἤεα I ἦμεν, ἦτε, ἦϲ Att.

Aor. β. ἴον, ἴες, ἴε ‖ ἴτον, ἰέτην ‖ ἴμεν, ἴετε, ἴον.
ἵιον.

Fut. α. εἴσομαι

Imperat.

Imperativus.

Præſ. Ἴθι vel εἶ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἴτωϛ.

Aor. β ἴε & Craſ. εἶ, ſolummodo in compoſitis, ut ἔξει, ſi, exi, tranſi. Optativus & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Infinitivus.

Ἰναι vel ἔμεν, & ἰέναι in compoſitis.

Ἰμὴν I. Ἰμῶναι D A.

Ἰεμὴν I. Ἰέωναι A & D.

Ἴημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. Ab Oratoribus tantùm uſurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιᾶσιν in Subjunct. ἀπιέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut κιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præſ. Ἵημι, ἵης, ἵησι, ‖ ἵεμεν, ἵεμεν, ‖ ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. ἱέασι I. ἱάσι A.

Imper. Ἱω, ἵης, ἵη, ‖ ἵεσον, ἱέτην, ‖ ἵεμαι, ἵεσο, ἵεϛ. Ἱεσο, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B dicitur etiam ἔωκα, Attic.

Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα Att.

Aor. ϛ. Ἡν, ἧς, ἧ, ‖ ἕτον, ἑτάτω, ‖ ἕμεν, ἕτε, ἕϛ.

Fut. ἥσω.

Imperativus.

Præſ. Ἰεῖ, ἱέτω. Aor. β. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκάτω.

Optativus.

Præſ. Ἱείλω, ἱείης, ἱείη. Aoriſt. ϛ. εἵην, εἵης, εἵη.

Subjunctivus.

Præſ. Ἱῶ, ἱῇς, ἱῇ. Perf. εἱκω, εἱκῃς, εἱκῃ, Aoriſt. ϛ. ὦ, ἧς, ἧ. ἔω, ἔῃς, ἔῃ, I. & P. εἵω, εἵῃς, εἵῃ.

Infini-

Infinitivus.

Præſ. Ιέναι. Perf. εἰκέναι. Aor C. εἶναι.
Ιέμϑναι D. ἔμϑναι A. D.
Ιεμϑω I. ἔμϑω I.

Participium.

Præſ. Ιεὶς, ιεῖσα ιέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. C. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Paſſiva. *Indicativus.*

Præſ. Ιεμαι, ἶεσαι, ἶεϑ.
Imperf. Ιέμϑω, ἶεσο. ἶετο. Aor. α. ἐέϑω, & εἴϑω.
Perf. Εἶμαι, εἶσαι, εἶϑ· εἴμϑον, εἶδον, δον· εἴμϑα, εἶδε, εἶν ϑ. ἕϑ. ἔων ϑ. A.
Pluſq Εἴμϑω, εἶσο εἶτο. *Imperativus.* Ἶεσο, ἰέϑω.
Infinit εἶδζ, ‖ Aor. α ἐέϑῆναι & εἰϑῆναι. ‖ P. A. α ἐέϑεὶς.

Vox Media.

Aor. α Ηκάμϑω ἧκω, ἧκαλο. Aor. C. Εμϑω, ἕσο, ἕο & ἕ, ἕτο.

Imperativus. *Optativus.*

Præſ. Εσο, ἔϑω, &c. εἱμάϑω, εἷο, εἷτο.
ἕω, I.
ἕ, A.

Subjunctivus.

Præſ. Εὰν ὦμαι, ἧ, ἧϑ.

Infinitivus. *Participium.*

Aor. β. ἓϑζ. Aor. β. ἑμϑὼϑ.

Ἵημι, Concupiſco,

Eandem habet inflectionem, præterquam quòd format Aor. α ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧϑ. ἥμϑον, ἧδον, δον, ‖ ἥμϑα, ἧδε. ἧν ϑ.
ἕαλαι I.
ἧα ϑ & εἷα ϑ P.
Imperf Ημϑω, ἧσο, ἧτο ‖ ἥμϑον, ἧδην, ἧδην, ‖ ἥμϑα, ἧδε. ἧνλο.
P. ἧσο. ἕαλο Ion.
ἧαλο & εἷαλο P.

Imperativus

Imperativus.

Præſ. ἧσο, ἥσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compoſitum.

Præſ. κάθημαι. κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην.
κάθησαι I. κάθητο & καθῆτο.
κάθῃ A.

Imperativus.

Præſ. κάθησο, καθήσθω Ion καθέο & κάθεο, Syſtol. Att κάθου.

Κεῖμαι, jaceo.

Præſ. κεῖμαι, σαι, ται. ‖ μέθον, θον, θον. ‖ μεθα, θε, κεῖνται.
κέαται I. κεῖαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται.
3 Plur. κέατο I. κεισῆμαι & κεισεῦμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, Scio.

Præſ. ἴσημι, ἴσης ἴστι.	ἴσαμεν, ἴσατον, ἴσατον	ἴσαμεν, ἴστε, ἴστασι.
ἴσαμαι D. ἴσατι D.	ἴσον Sync.	ἴσμεν Sync ἴσμεν D.
Imper. ἴσθι, ἴστω, ἴστω.	ἴστον, ἰστάτων	ἴστε, ἰστάτωσαν.
		ἴσθι Sync.

Imperativus.

Præſ. ἴσθι, ἰστάτω ‖ ἴστον, ἰστάτων ‖ ἴστε, ἰστάτωσαν.
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præſ ἰστάναι, ἰστάμεναι & ἴσμεν D ἴστάμεν I. ἴσμεν Sync.

Participium ἵστας, ἵστασα, ἵστάν.

Verbum Paſſivum. *Indicativus.*

Præſ. ἵστάμαι & ἴσταμαι, σαι, ται. Comp. ὀπίστάμαι, σαι, &c.
ὀπίστη A. ὀπίστηαι E.

Imper. ἰστάμην, ἴστασο, ἴστατο. Comp ἐπιστάμην, ὀπίστασο, ατο.
ἠπιστάμην A. ὀπίστατο I. & ὀπίστω A.

Imperativus

Imperativum.

Ἴστημι. Compoſitum, ἀνάστασον, ἀνάστασο Io. ἀνάστηθι Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἵστασθαι, Compoſitum, ἀνάστασθαι. ἀνιστάμενος.

Εἶμαι, Indutus ſum, ab Ἕω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕσαι, P. εἶται & εἶσαι. Tertia P. εἶαται.

Particip. εἵμενος.

Pluſq. Εἵμην, εἶσο & ἕσο, εἶτο & εἶσο & ἕστο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἷσα, εἷσας, εἷστε.

P. ἕσθαι, ἕσασθαι, ἕστε.

Infinitivus. Εἷσαι & ἕσασθαι, quod etiam eſt collocare.

Aor. α. me. Εἱσάμην & ἐσασάμην, & ἐνισάμην. par. Ἐσασάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præſens Φημὶ, φῂς, φησὶ, φατὸν, φατὸν, φαμὲν. φατὲ, φασὶ.		φαντὶ & φατὶ D.
Imperf. Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, τὴν,	ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. 2. Ἔφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφητον, τὴν,	ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.
φῆσθα Æ.		ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ῇς, ῇ, P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φασεῖ, D.

Optativus.

Præſens Φαίην. Aoriſt. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι. *Subjunct.* ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infin.* φάναι. nam φᾶναι eſt apparuiſſe.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præſens Φάμαι, Imperf. ἐφάμην, *Participium*, Φάμενος.

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima perſona præteriti paſſivi in
  - μα, ut γράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A ſecunda perſona præteriti paſſivi in
  - ις, ut πόιησις, poëſis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia perſona præteriti paſſivi
  - Maſculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τος, ἀκυστὸς, audibilis.
    - τηρ, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κος, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, ſaltator.
    - τεις, ὀρχηστεὶς, ſaltatrix.
    - τρα ὀρχήστρα illa Theatri pars in qua chorus ſaltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τεον, διδακτέον, Minerval.
    - Adverbia poſitionis in έος, έα, έον, ut γραπτέος, γραπτέα, γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - ος, λόγος, ſermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epiſtola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ις, τομὶς, ſector.

Paucula quædam deſcendunt ab ipſo themate, ut λευκὸς, candidus, à λεύσω, video; & ab Aoriſto ſecundo, ut φυγὴ, fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat.
Ἀρέσκει placet ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit.
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat. Fut. ἀποχρήσει sufficiet. A. 1. ἀπέχρησε sufficit. Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω definio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solum usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solùm, vel cum immutabili: ut ῥέμβω, φέρβω, σέβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, αλύξω.

In άθω, ut κιάθω· έθω. ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω. θω cum implicatione consonantis, ut ἀκθω.

In είνω, hyperdissyllaba, ut φαείνω ύω hyperdiss. facientia verba in μι ut κεραννύω ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, ut δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente υ diphthongo, ut ἀγύω.

Quæ in δω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐτέλειον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρόω, βρόσω, βροσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω· quæ appetentiâ connotant edere, cernere, cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὔξω, ἦυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἑψέω, ἑψῶ, ἕψω, quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μιμέω, μίμνω, ἔμιμνον· τέκω, πίκλω· ἐνέπω, ἐνίσσω· γένομαι, γίγνομαι. at ἔπω, ἔσσω, ἔπομαι, ἕσσομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέπτε pro ἔσπετε, σπέδε pro ἔσπεδε, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω, fut ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2. ἦγον, Att. ἤγαγον.
Sicco	Ἄζω, aor. 1. ἄσθην, & ἀάσθην.
Frango	Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦκα, Att. ἀγήοχα, aor. 1. ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & καλέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1. ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab ἔρω.
Cano	Ἄδω, fut. ἄσω, aor. 1. ᾆσα. Ἀδω placeo, præt. med. ἧδα & ἔαδα.
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2. εἷλον ab ἕλω inusit.
Eligo	Αἱρεῦμαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1. ᾑρήθην, aor. 2. med. αἱλόμην ab ἕλομαι inusit.
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι aor. 2. med. ἠσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθῆμαι inusit.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.
Erro	Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1. ἦρα vel ᾖρα, aor. 2. ἦρον, præt. ἦρκα,
Capior	Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2. ἅλων, ἅλως, ἅλω, & ἐάλων, Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Decco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2. ἥμαρτον, ab ἀμαρτέω, inuſitato.
Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.
Renuo Ανaίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1. ἠνηναμίλω.
Aperio Ανοιγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1. ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, paſſ. ἀνέῳγμαι, aor. 1. ἀνεῳχθίλω.
Lego Αναγινώσκω, imperf. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνόω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inuſitato.
Odio ſum Απεχθάνομαι, fut ἀπεχθήσομαι, præt ἀπέχθημαι, aor. 2. med. ἀπεχθόμίλω, ab ἀπεχθέομαι, ἤμαι, inuſitato.
Admoneo Αναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1. ἀνεμνήθίλω.
Renuo Απαναίνομαι, aor. 1. ἀπηνηνάμίλω.
Perdo Απολέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολλέσω, præt ἀπόλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Atticè ἀπόλωλα.
Privo Απαυράω, ῶ, aor. 1. ἀπηύρα.
Placeo Αρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.
Inhonoro Απίζω, fut. ἀπίξω.
Ægre fero Αχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1. ἠχθέσθην.
Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1. ἠυξησα.
Triſtor Αχω, præt. ἤκαχε.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & à βλῶ, βλήσω.
Vado Βαίνω, fut. βήσομαι aor. 2. ἔβλω, à βῆμι inuſit.
Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2. ἔβλαστον.
Vivo Βιόω, fut. βιώσω, aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip ὁ βιὺς, à βίωμι.
Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1. ἔβρωσα.
Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βέβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμίλω, & aor. 1. ἐβουλήθίλω.
Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Duco uxorem — Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1. ἔγημα.

Gigno — Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1. med. ἐγεινάμην.

Lætor — Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα & γηθέω, ῶ. γηθήσω.

Senesco — Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.

Fio, fum — Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1. med. ἐγενησάμην, aor. 2. med. ἐγενόμην, à γενάομαι inusit. p. med. γέγονα, à γείνω, & γενῶ.

Cognosco — Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1. ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2. ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus sum, pro γέγνωσα, per Metath. Eustath.

Vigilo — Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, plusquam, ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio — Δαίω, fut. δαήσω, à δαάω, præt. med. δέδηα, aor. 2. ἐδάην.

Divido — Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δατέω, fut. δατήσω, præt. δέδασμαι, & δεδάημαι, aor. 2. ἐδάην.

Mordeo — Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2. ἔδακον, à δήκω.

Oportet — Δεῖ, fut. δεήσει, aor. 1. ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel ἐδέει, Infin. δεῖν.

Timeo — Δείδω, fut δείσω præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, Imperat. δέδιθι, ab inusitato δέδιμι.

Rogo — Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1. ἐδεήθην, à δεέομαι, δεῶμαι.

Suscipio — Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1. med. ἐδεξάμην.

Ligo — Δέω, δήσω, δέδηκα, aor. 1. ἔδησα, præt. pass. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.

Doceo — Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1. ἐδίδαξα.

Aufugio — Διδράσκω, & διαδιδράσκω, A. 1. δέδρα & ἀπέδρα.

Existimo — Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1. ἔδοξα, præt. δέδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δράω, ῶ, fut. δράσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1. ἔδρασα.

Subeo Δυάω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδύω, & ἐνέδυν.

Poſſum Δυάμαι, δυάσαι, & δυῆ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt paſſ δεδύνημαι, aor. 1. ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην potui, valui, a δυνάζω, ἐδυνήσθην, ſeu ἠδυνήσθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1. εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδίω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſum Εἴθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα per pleonaſm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1. ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1. ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω. fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2. εἶδον, poët ἴδον ſine ε. præt. Infin. εἰδέναι, partic. εἰδὼς, pro εἰδηκέναι & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1. & εἶπον, aor. 2. ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαυνω, fut. ἐλάσω ab ἐλάω, præt. ἐλήλακα At. ἐλήλακα, aor. 1. ἤλασα, perf. paſſ. ἐλήλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1. ἐλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἐρχομαι, vel ἐλεύσομαι inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med ἦλυθα. At. ἐλήλυθα, aor. 2. ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ εἰργασμαι. part. εἰργασμένος, aor. 1. εἰργάσθην, fut. 1. med. ἐργάσομαι, aor. 1. εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt. med. ἔργα & ἔοργα. pluſq. ἐόργειν.

Facio Ἔρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum, futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα.

paſſ. εἴρημαι, aor. 1. paſſ. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, imperfect. act. εἶρον.

Interrogo Ἐρωμαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2. ἠρόμην.

Sortitus ſum Ἐμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Ἐμπιμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Curo Ἐμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω & ἔω, fut. εἶσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq ἤειν.

Speravi Ἐολπα, ab ἔλπω, præt med. ἦλπα, & ἔολπα.

Pereo Ἐρρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Ευρίσκω, fut ἑυρήσω, præt. ἕυρηκα, aor. 2. εὗρον, ab ἑυρέω, ἑυρῶ.

Habeo Ἐχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2. ἔσχον, à σχέω, ὦ inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζευγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω. præt. ἔζευχα.

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf ἧσμαι, aor. 1. ἥσθην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab ἤω.

Triſtavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1. ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2. ἐτάφην à τάφω, fut 1. ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1. ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον. fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνᾶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνεικα & τέθνεια, ex quo τεθνεώς, τεθνειώς & τεθνηώς, P. pro τεθνηκώς, Infin. τεθνάναι, aor. 2. ἔθανον.

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, ῦμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2. ἰκόμην, ab ἵκομαι, perf. ἷγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι, ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι, præt πέπταμαι, aor. 2. ἔπτην, ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην, & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & pleonasmo ἰπτέον, ab εἶμι vado, præt. act. essem εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2. καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1. καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1. ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω, & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut καμοῦμαι, aor. 2. ἔκαμον, perf κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκηρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κρά-σω, perf κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι, per Sync.

Clango Κλαγγω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1. ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2. ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλύω à κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2. ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλὺς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορήσω, aor. 1. ἐκόρεσα, perf κεκόρηκα à κορέω, perf. med κέκορα.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1. ἔκραξα. Attic. ἐκέκραξα, fut 2 κραγῶ, aor. 2. ἔκραγον, perf. med κέκραγα.

Sequendo

Suſpendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, paſſ. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2. κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abſcondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, paſſ. ἐκρύβθω.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, partic. κύρσας, Ælolica ſunt: eſt quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1. ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρέω, ῶ, perfect. med. λέλογκα, quaſi à λέγχω, præt. act. λέληχα, Att. εἴληχα aor. 2. ἔλαχον, à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut λήψομαι à λήβω, unde aor. 2. ἔλαβον, perf. λέλημφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησθα, aor. 2. ἔλαθον, perf. paſſ. λέλησμαι, aor. 2. med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2. ἔλιπον.

M

Inſanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2. ἐμάνην.

Diſco Μανθάνω, fut μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2 ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inuſit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aoriſt. 2. ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poeticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, pluſquam, ἐμεμνήμην, aor. 1. ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μυέω inuſitato.

Miſceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2. ἐμίγην, à μίγω, inuſitato.

Abſtergo Μοργνίω, fut μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1. ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Atticé
Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Οζω, fut. ὄσω, præt med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2. med. ᾠχόμην.
Puto Οἴομαι & οἶμαι, ὄιει, ὄιεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1. ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro Ομνύω & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω, & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Atticè ὀμώμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo Ομόργνυμι, fut ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω, ὀφλήσω, perf. ὤφληκα, aor. 2. ὦφελον, Sync. ὦφλον.
Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel pereo Ολλύω, sive ὄλλυμι, perf. med. ὦλα, Atticè ὄλωλα aor. 2. ὦλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol ὄρσω, præt. med. ὦρα, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut. πείσομαι à πείθω perf. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον a πήθω.
Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aor. 2. ἔπαρθον & ἔπραθον.
Sum vel fio Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον & ἔπλε, augmento remoto πέλεν, Ionicè πελεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλου, & Io[illegible] ἐπέλεο, Sync ἔπλου & ἔπλεο, [illegible]or. ἐπλέ[illegible] [illegible]as; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & de[illegible]cto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλῃ, πέ[illegible]
Extendo Πεταννύω, fut. πετάσω, præt. πε[illegible] & per [illegible]ync.

Sync. πέφλακα, unde pass. præt. πέφλαμαι, à πταίω inusit

Coquo Πέφλω, fut. πέψω, à verbo Poët. πέφλω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγλω à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπιον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πόω, πῶμι inusitato, aor. 2. ἔπιον.

Incendo Πίμφημι, fut. φήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, ab antiquo πτόω, aor. 2. ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2. ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Πράττω. fut. πρᾶσω, præt. πέπρακα: nam πρᾴτω, ξω, facio.

Projicio Πρόϊεμαι, aor. 1. med. προηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1. med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2. med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. 1. ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2. pass ἐρρύην, à ῥυέω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2. pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat ἔρρωσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2. pass. ἔσβην, à σβῆμι, inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1. ἔσσευα. pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1. pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2. ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

Libo Σπένδω, fut, σπείσω à σπείδω inusitato, aorist. 1. ἔσπεισα.

Stillo Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.

Gemo Στένω & στενάζω, fut. στενάξω,

Pungo Στίζω, fut. στίξω.

Privo Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.

Sterno Στορεννύω & στορέννυμι, fut. στορέσω, aor. 1. ἐστόρεσα, à στρέω.

Sterno Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor. 1. ἔστρωσα.

Cohibeo Σχέω, fut. σχήσω, aor. 2. ἔσχον, unde imper. σχὲς, σχέτω, à σχῆμι.

Τ

Extendo Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.

Seco Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor. 2. ἔταμον.

Fabrico Τάχω, aor. 2. ἔτυχον.

Liquefacio Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.

Pario Τίκω, fut. τέξω, aor. 2. ἔτικον, præt. med. τέτοκα.

Solvo Τίνω vel τίω, fut. τίσω.

Vulnero Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον, fut. τρώσω, aor. 1. ἔτρωσα, præt. τέτρωκα à τρώω, ῶ.

Perforo Τιτράω, fut. τρήσω à τράω.

Tolero Τλάω, fut. τλήσω, aor. 2. ἔτλαν à τλῆμι.

Nutrio Τρέφω, fut. θρέψω, aor. 1. ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, pass. τέθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην.

Curro Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor. 2. ἔδραμον ab antiquo δρέμω.

Timeo Τρέω, fut. τρέσω.

Comedo Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor. 2. ἔφαγον à φήγω.

Sum, Sortior, Nanciscor. Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. πεπύγκα à τυκέω, aor. 2. ἔτυχον.

Υ

Pluit Υει, fut. ὕσει, aor. 1. ὕσεν.

Sustineo Ὑποτέχω, fut. ὑποθέξω, præt. ὑποτέσχηκα, aor. 2. ὑπέσχον.

Promitto Ὑποχνέομαι, fut ὑποχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor. 2. ὑπεσχόμην.

Dormito Ὑπνώω, fut. ὑπνώσω

Dico

Φ.

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, fut. οἴσω ab οἶω, præt. ἐνήνοχα, aor. 1. ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον ab ἀνένεγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ἔμαι, præt. med. πέφυγα, aoriſt. 2. ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1. ἔφησα, aoriſt. 2. ἔφλω, Infinit φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθακα, aoriſt. 1. ἔφθασα, & aoriſt. 2. ἔφθων à φθῆμι, participium φθάς.
Tabeſco Φθίνω, fut φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω, & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2. ἔφυν à φῦμι.

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2. paſſ. ἐχάρλν.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1. ἐχαλέπηνα.
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2. ἔχανον a χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1. ἔχεα, Infin. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώνυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρῶσμαι.
Fundo Χυῶ, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut χώσω à χώω, inuſitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1. ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι, Atticè, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ωρσα, ab ὀρέω, fut. ὀρσω, aoriſt. 1. ὦρσα, & per ſync. ὧρσα vel ὄρω, ὄρσω, ὧρσα, Æolicé.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium est aut primarium, ut νῦν nunc, τότε tunc: aut derivativum in στι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κυνηδὸν caninè; in ην, ut κρύβδην secretò; in ει, ut πανσυδεὶ, omnino, prorsus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acuté.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones syllabicæ, notæ sunt ad locum: θεν, θε, de loco, θι, σι, χοῦ, χῇ, in loco; ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, πανταχοῦ, πανταχῇ, ubiq; ubivis, ἀρι, ἐρι, ἀγα, βρι, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent significata: ut δῆλος, manifestus, ἀρίδηλος vel ἐρίδηλος valdè manifestus: νη & νε in cōpositione privant; δυ facilitatem, δυς difficultatem seu malignitatem indicat.

Αλφα in compositis privat, conjungit & auget; ut χάρις gratia, ἄχαρις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes simul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia sæpe adverbiascunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; καὶ & τε, que, ἠδὲ, poëticè atque, καὶ μέντοι, atque, καὶ μὴν καὶ, quinetiam, καίτοι καὶ, atque adeò, καὶ γὰρ αὖ, rursus etiam, ἡ μὴν ἠδὲ poëticè, tum tum.

Connexivæ seu conditionales; εἰ cum compos. ἐὰν, ἂν, οὖν, κε si; ἐπεὶ, εἰδὴ, εἰδήπερ, siquidem; ἐπείπερ ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, ἐπειοῦν, ἐπειὴ si, cùm, postquam, quandoquidem; εἰ μὴ, ὅτι μὴ, nisi; εἰ δὲ μὴ, sin minus, alioqui; εἰ γοῦν, si saltem; εἰ δ' ἄρα, sin veró.

Discretivæ; μὲν, quidem; δὲ, verò; γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, sed, verum; μέντοι, sane, sed; μέντοι που, μέντοι γε, nimirum, tamen; δέ γε, δέπου, δέτοι, autem; δὲ, δὴ, porrò, autem.

Adversativæ: καίπερ, εἰ καὶ, κἂν, κἂν εἰ, etsi.

Redditivæ: ὅμως, δήπου, γεδήπου, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὲν, ἀλλὰ οὖν, at enim, sed tamen, atqui, at verò: καίτοι, καίτοιγε, atque, sed quanquam.

Dis-

Diſjunctivæ: ἢ, ἤπι, ἤτοι, vel, aut, ſive.

Cauſales: γὰρ cum præpoſitione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρπι, γὰρ αὖ, γάρτοι, γὰρ δήτοι, nam, enim, etenim: ἀ γὰρ ἀλλὰ, enimvero: ὅτι, διὰ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod: ἐπεὶ, poſtquam: ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëtice, ὥστε, ut

Rationales ſeu collectivæ: ἦν, ἄρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἔκαν, πίνυν, καὶ δὴ, τἕνεκα poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ: ut ἆρα, num? μῶν, nunquid?

Potentiales: ut ἄν, κε, vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil ſignificant, ſed carmen explent: ῥα, θεν, νυ, τυ, τι, φι, πω, αρ, κᾶν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpoſitiones ſunt octodecim.

Monoſyllabæ ſex:
- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
- εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
- ἐκ } cx, { *ante conſonantem.*
- ἐξ } cx, { *ante vocalem.*
- σὺν, *cum.*
- πρὸ, *ante.*
- πρὸς, *ad, à, coram.*

Diſſyllabæ duodecim:
- ἀνὰ, *per.*
- κατὰ, *ſecundum, contra.*
- διὰ, *propter, per.*
- μετὰ, *cum, poſt.*
- παρὰ, *à, apud, contra.*
- ἀντὶ, *pro.*
- ἐπὶ, *in, ſuper, propter, ad.*
- περὶ, *de, circa.*
- ἀμφὶ, *de, circum.*
- ἀπὸ, *à, vel ſub.*
- ὑπὸ, *ſub.*
- ὑπὲρ, *ſuper, pro, ſupra.*

SYN-

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & persona: ut Πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπε, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut τῷ ἀργυρίῳ ὑποτάσσεται πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιοῦ καιροὺς τοῦ λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut εἴθε μοι τούτου γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut χρηστὸς ἀνὴρ ὅστι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut κόσμιος γυνὴ, *Ornata mulier:* Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in ος desinentia fere communiter accipiuntur: ut, τιμωρία ἀδικίας ἀκόλουθος, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut, μαγος τέχνη, *ars magica*: τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere, numero & persona: χάριν οἶδα τῆς τιμῆς, ἧς μετιμᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Helicar.*

Atticè Relativum & antecedens eodem casu ponuntur: ut χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libris quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibus propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, subaudi υἱὸς· εἰς ᾅδου, *ad inferos*, subaudi οἶκον· & per defectum vocis ἕνεκα, ut μακάριος τῆς πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut τῆς ἀναιδείας, *O impudentiam.*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia non rarò fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρχαῖα *olim*, μέτρια *mediocriter*, ἀλυπώτατα *lætissimè.*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem &c. denotant, Genitivum adsciscunt: ut, δυσέρως τῆς δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*: ἄπειρος πράξεων, *rerum imperitus.*

Regula,

Nomina partitiva, infinita, interrogativa & numeralia, item comparativa & superlativa genitivo gaudent: ut ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quam genitivum

vum adsciscunt: ut τῆς πολυπραγμοσύνης οὐδὲν κενεώτερον ἄλλο, *nihil vanius curiositate.*

Nomina etiam quæ superlativorum naturam induunt, gaudent genitivo: ut ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium:* Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, similitudo, dissimilitudo, contrarietas, &c. significantur, in dativum transeunt. ut, φίλος σοι, *amicus tibi;* ἐναντίος νόμῳ, *adversùs legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σὺν & ὁμοῦ composita: ut σύντροφος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ similitudinem significant, etiam genitivo gaudent: ut ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accusativus post Adjectiva.

Adjectiva, si subintelligitur κτῆ, accusativum regunt: ut πατρίδα Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ.* Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφὸς, *Nemo hominum in omnibus sapiens est.*

Constructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco possessivi ponitur, ut πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque construuntur in loco adverbiorum; ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde;* ταύτῃ, *hoc pacto;* ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus post Verbum.

Verba substantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω γίγνομαι, & illa poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω, κύρω, *sum;* item verba vocandi passiva, & verba gestûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστι ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum sunt divitiæ*

Observatio.

Verbo τυγχάνω eleganter postponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut Σωκράτης τυγχάνει ὢν σοφὸς, *Socrates est sapiens.* Sin participium sequatur, omittitur ὢν: ut, Σωκράτης τυγχάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Observatio.

Mutatur nominativus post verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐστι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Crœsus est dives.*

Genitivus post Verbum.

Verba incipiendi, desinendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accusandi, parcendi, privandi, abstinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, consequendi, implendi, differendi. excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auspicamur.*

Verba sensûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad visum pertinent. Atticè verò omnia verba sensûs accusativum regunt.

Quibuslibet verbis additur genitivus absolutè sumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè accusativus.

Dativus post Verbum.

Verba acquisitivè posita, item sequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres sequor.*

Quodvis etiam verbum admittit dativum significantem causam aut instrumentum, aut modum actionis. ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accusativus post Verbum.

Accusativus sequitur verba activa & eorum significati-

ficationem habentia, ut, νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem. ut ἐπιλείπει μοι καὶ με τόδε, *hoc mihi deest:* ἄρχειδε τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati:* λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi:* προσκυνῶ τῷ Θεῷ, καὶ τὸν Θεόν, *adoro Deum:* cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione ὑπὸ, ἀπὸ, ἐκ, παρὰ, ut, ὁ νοῦς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus verò iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ οὐ πιστεύεται τὰ ἀρχεῖα, quia dicimus. Μωρῷ οὐ πιστεύομεν τὰ ἀρχεῖα, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω σού σε, *liberor à te:* sic τελῶ, *censeor,* ἀναλαμβάνω, *recrcor,* ἀναγνάμπτω, reflector, ῥίπτω, *jactor,* συνάπτω, *conjungor,* ἀσκῶ, *exerceor,* κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήκει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει, προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐξέστι, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρέπει, χρὴ, πρέπει.
- Accusativum cum infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis uſurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel ſine articulo; ut λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus.* καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi,* ἐν τῷ σπεύδειν, *in ſtudendo,* πρὸς τὸ παρακαλεῖν, *ad orandum* vel *oratu.* πρᾶξιν αἰσχρὸν, *factu inhoneſtum.*

Cùm ſignificatur neceſſitas, utuntur Græci adverbiis poſitionis, quæ regunt plerumque Dativum vel Accuſativum; ut ἰτέον μοι, *eundum eſt mihi.* Sæpe regunt caſus ſuorum verborum: ut μνημονευτέον Θεὸν, *de Deo cogitandum.*

PARTICIPIA.

Participia regunt caſus ſuorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens diſciplinam.*

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων δ' εἰδώς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus.*

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerumque verò in Verbis perſeverandi & deſiſtendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει. *perſevera me amare:* οὐ παύσομαι γράφων *non ceſſabo ſcribere:* μέμνημαι ἰδών, *memini vidiſſe.*

De Articulo Præpoſitivo.

Articulo præpoſitivo utimur in { Exponendo, ut, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jeſus.* Demonſtrando, ut ὁ ποιητὴς, i. e. *ſummus Poeta,* pro Homero Diſtinguendo ut, κύων ὁ οὐράνιος, οὐχ ὁ γῆινος *canis ille cœleſtis, non terreſtris, Diogenes.*

Articulus, ſi præponitur infinitivo, pro nomine ſumitur in omni caſu: ut, τὸ φρονεῖν. *ſapientia:* τοῦ φρονεῖν, *ſapientiæ;* ἐν τῷ φρονεῖν, *in ſapientia.*

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum, ut, τὰ ἔξω, *externa;* οἱ πέλας, *vicini;* τῷ πλησίον, *vicino.*

Atti-

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, πρὸ περὶ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum vel comitatum, ut οἱ περὶ ἱερὰ, *sacerdotes*, οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici* οἱ μετὰ Ἀχιλλέως, *socii Achillis* οἱ καθ' ἡγεμόνα, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo ut τὸ ῥᾷστον ἅπαντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quoad factu facillima*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut οἱ μὲν κακοὶ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte diéque* εἰκοσιν ὅλοις ἔτεσιν, ὅλῳ ἡμέραν.

De Loco.

Græci sæpissimè in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquando usurpant Adverbia
- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cœlo*, Ἀθήνησι, *Athenis*.
- in χοῦ & χῆ, ut παντάχοῦ, *ubique*, πανταχῆ, *ubivis*.
- in δε, τε, & ζε, pro ad locum, ut οἴκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cœlum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, separandi, copulandi, ordinis, causæ, comparationis & indignationis, genitivum post se recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accusativo gaudent: ut, *μὰ Δία, non per Jovem; νὴ Δία, ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accusativo & vocativo, & est admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo construitur, & est vocantis vel exclamantis.

Aliquando solus genitivus ponitur, omisso adverbio, ut, τῆ τύχης pro ὦ τῆ τύχης, *O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὔπω ante consonantes, & οὔπως & οὔπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφελον, seu ὄφελον, & Aor. 2. ὄφελον, sive ὄρελον, sequente Infinitivo, ut, Ἦλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελες αὐτόθι ὀλέσθαι, *Venisti ex pugna, utinam ibi periisses.*

Ἕως pro *quamdiu* gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut, ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*, sic & ἀρχὴν & τὴν ἀρχὴν, *in principio*, vel *prorsus*.

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὅπρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἄν pro *licèt*: ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅπ

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic ὅτι, καὶ ὅτι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφ' ᾧ *ob quod, propter quod* Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & infinitivis inserviunt.

Εἰ præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi: cùm accipitur { δυνηπκῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo Indefinite, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissime redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt { Sex monosyllabæ, Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ *in domo*. Sed *per* Eclipsin genitivo, ἐν ᾅδου, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut, ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς & ἐς Atticè, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γράφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativo significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut, ἐξ ἀπραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *cibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut, ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Atticè semper cùm dativo, ξὺν Θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut, συμβαλλω, *conjicio*.

Πρὸς

Πρὸς cum genitivo *à*, ut πρὸς Θεοῦ: *officium*, πρὸς φιλοσόφου, *non eſt Philoſophi*: *coram*, πρὸς σπουδῆς jurandi quoq; eſt nota, ut πρὸς χάριτων, *per Gratias*.

Cum accuſativo *ad*, ut πρὸς γυμνάσιον, *ad ſcholam*; & *adverſum*, ut πρὸς Ῥωμαίους, *contra Romanos*.

Compoſita ſignificat *ad*, ut προσκαλῶ, *advoco*.

Πρὸ *ante*, ſoli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, *præ foribus*.

Compoſita *præ* ſignificat, ut προβάλλω, *præpono*.

Præpoſitiones diſſyllabæ.

Παρὰ cum genitivo *à*, ut παρὰ κυρίου, *à Domino*: *excellentiam*, παρὰ πάντων τυγχάνει, *omnes excellit*: *Contrarium*, παρὰ λόγον, *contra rationem*.

Dativo juncta *prope* vel *juxta*, παρὰ τῷ κυρίῳ ἔλεος.

Cum accuſativo *motum ad rem*, ut παρά σε, *immorationē in aliqua re* παρὰ τὰ μαθήματα, *in ſtudiis mathematicis*: item *præter* παρὰ πρέπον, *præter decorū*.

Compoſita *minuit*, παράσημος ῥήτωρ, *malæ monetæ*, ſc. *adulterinus orator*. Significat & *comparationem*, παραβάλλω, *confero*. *Contrarium* quoq; παράνομος, *iniquus*. Et *propè*, παρακολουθῶ, *proxime ſequor*.

Ἀνὰ *per* cum ſolo accuſativo, ut ἀνὰ στρατὸν, *per exercitum*. Sed Poëtice cum dativo.

Compoſita *re* ſignificat, ut ἀναδράμω, *recurro*.

Διὰ cum genitivo *per*, ut διὰ βίου, *per vitam*: *cum*, ut διὰ μαχαιρῶν, *cum gladiis*: *Potentiam*, ut δι' ἑαυτοῦ, *ſuis viribus*.

Accuſativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter timorem*.

Compoſita *dis* ſignificat, ut διαιρῶν, *dividere*.

Κατὰ cum genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, *contra Chriſtianos*; *de*, ut κατὰ σπουδαίων *de ſtudioſis*: *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν *per Deos*: *præ* ut κατὰ χειρὸς, *præ manibus*: *ſupra*, ut κατὰ πρώων, *ſupra petras*.

Accuſativo *ſecundùm*, ut κατὰ τύπον, *ad exemplar*: *pro*, ut κατὰ δύναμιν, *pro viribus*.

Com-

Compoſita *deorſum* ſignificat, ut, καταβαίνω, *deſcendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετ' φίλων, *cum amicis*; cum dativo Poëticè *inter*, μετ' πρώτοισιν, *inter primos.*

Accuſativo *poſt*, ut μετ' τὸν πόλεμον συμμαχία, *poſt bellum auxilium*

Compoſita *mutationem* ſignificat, ut, μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut, ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Compoſita *contra* ſignificat, ut ἀντιστρέφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*: præ, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accuſativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo eſt circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo* Homer.

Compoſitum *circum* ſignificat, ut περιπατέω *obambulo*: item *excellentiam* ut περικαλλὴς, *admodum venuſtus*, περιγίνομαι *præſto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ὅπι γλώσσης, *bos in lingua*: *ſuper*, ut ἐφ' ἵππου, *ſuper equo.*

Cum dativo *propter*, ut ὅπι τῷ κέρδει, *propter lucrum*: *in*, ὅπι τῷ βασιλεῖ, *in regis poteſtate*: *ſuper*, ὅπι τῷ θεμελίῳ, *ſuper fundamentum*: *poſt*, ut ὅπι τούτοις, *poſt hæc.*

Accuſativo *ad*, ut ὅπι τοὺ διδασκάλους, *ad præceptores*: *propter*, ὅπι τοῦτο: *contra*, ἐπ' ἐμὲ *adverſus me.*

Compoſita *in* ſeu *ſuper* ſignificat, ut ὀπιγράφω *inſcribo*: item *ſerò*, ut ἐπιμυθέομαι, *poſt factum conſulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de aſtris.*

Cum dativo *pro* Poëticè ſignificat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulyſſe.*

Cum Accuſativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Compoſita *circum* ſignificat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τ̃ κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio*.

Composita *augent*, ut ἀποτείνω, *extendo*. *Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor*. *Exemplum etiam significat* ἀπὸ ut ἀπογράφω, *describo*.

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπου, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδοῦς, *propter pudorem*.

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκος, *sub pelle leoninâ simia*.

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram*.

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*.

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρος κεῖται, *supra hortos mons est*.

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum*.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασπίζω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, *nimis insanio*.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut, εἰρήνης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔν pro ἔνεστι, *licet*: ἔπι pro ἔπεστι, *ineſt*, *adest*: πέρι pro περίεστι, *supra modum supereſt*: sic ἄνα *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poëtæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κὰτ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissime loco imperativi usurpatur per Enallagen modi, ut, Αἶσν

Αἰὲν ἀριςεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optime te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut, μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalis in έος, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed composita à κλείνω & φέρω, si activè capiuntur, accuunt penultimam, ut μητροκτόνος, matricida; passivè, antepenultimam, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut ποιέεις, ποιεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut ποιεέτω, ποιείτω.

Αι & οι, diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι domi excipitur: nam οἶκοι sunt ædes, ab οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium.

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubique manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Geniti-

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis fœmininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut μακαριος, μακαρίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut τριὰς, τριάδος, τριαδι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut, σωτὴρ, σωτῆρος.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cùm ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum, ut, βῆμα βήματος· μάρτυρ, μάρτυρος.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ἐπιγραμμα ἐπιγράμματος· sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ἐπιγραμμάτων

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima; ut τὴ χειρὸς, τῇ χειρὶ. τῇ χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit natur â longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipe participia θεὶς, θέντος, θέντι· ὢν, ὄντος, ὄντι: *item genitivos,* παίδων, τρώων, πάντων, δάδων, δμώων, φώτων, *luminum: nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι *à* πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τὶς *indefinitum & encliticum, tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit cum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, οὐ, οὐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ dictiones.

Enclitica dictio est, quæ proprium accentum transfert in dictionis præcedentis finalem syllabam, eam acuens, ut ἤκουσά του.

Dictiones encliticæ sunt in

- Nomine τὶς *quidam*, indefinitum, sed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ, σοῦ, σοὶ, σὲ, οὗ, ἕ, *Post præpositiones autem*, ἕνεκα vel εἵνεκα, & *disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis εἰμὶ & φημὶ, in omnibus personis indicativi præsentis exceptâ secundâ singulari.
- Adverbiis πού, ποθέν, πέ, πω, πως, πῆ, indefinitis habẽtibus accentũ in ultima *Hæc interrogativa in penultima habẽt accentũ & nõ inclinant.*
- Conjunctiones duæ copulativæ τε, τε, expletivæ innumeræ, μὰ, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id est, transferunt accentum suum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ existente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt verò accentum encliticæ dictiones, cũ præcedens habet vel

- Acutũ in penultima, ut λόγος σε
- Circumflexum in ultimâ, ut ὁρῶ σε.
- Acũtũ in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel postponitur immediatè adverbiis, ὅτι, ὡς, ἢ, εἰ, ἀλλὰ & τοῦτο.
- Amittit accentum post dictionem quæ vel acuitur vel circumflectitur in ultima, ut ἑρμῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima positione longa, ut λόγός ἐστι, φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum, si præcedens dictio sit circumflexa in penultima, ultimâ existente brevi, ut φαῦλός ἐστι: vel acutus in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictionis addita: ut, τεταγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*: σμικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cum litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut, ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*: ἱρὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut, εὑράμην pro εὑρησάμην, *inveni*: ἐγένατο pro ἐγενήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*: Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunus*: βεῖ pro βειαροί.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut, ἦσθα pro ἦς, *eras*: ἐτύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut, κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut, πόρσω pro πόῤῥω, *procul*: θάλαττα pro θάλασσα.

Meta-

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπερσδον, pro ἔπαρδον, à πέρδω, *vasto*; ἔδεργον, pro ἔδαρκον, à δέρκω *video*; καρτερὸς pro κραταιὸς, *fortis*; κάρτος, pro κράτος, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; ἑσθιμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentū*; ὦ τᾶν, pro ὦ ἑταῖν ab ἑταῖς, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio; ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐπέπυμον pro ἔπυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hìc tantùm meminerint pueri, ε, ο, breves esse: η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis, & Cæsura.

Apostrophus est cùm eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μοὶ οἱ ὥρια κεῖθ' ὅσα δρυὸς ἄκρα φέρησιν.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ut ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ 'νθρωπε, *O homo*, pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπε,

Συναίζησις / Συνίζησις } Synecphoneſis eſt duarum ſyllabarum in unam contractio, ut Homer.

Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo ſceptro, & ſupplicavit omnibus Achivis.

Diæreſis eſt ubi ex una ſyllaba diſſecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, εὔφρων pro εὐφρων.

Cæſura eſt cùm poſt pedem abſolutum ſyllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos poſt primum, ſecundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoſcitur.

Poſitione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compoſitione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo ſeu authoritate.

Poſitio.

Vocalis brevis ante duas conſonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diverſis, poſitione longa eſt.

σ tamẽ aliquãdo eliditur nullâ poſitione factâ. Aratus.

Ὥρη ἑσπερίη κράζει πολύφωνος κορώνη.
Horâ veſpertina crocitat clamoſa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum.

Delphinus jacet haud nimio luſtratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam ſequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante ſolam liquidam, ut apud Homerum.

Αὐτὰρ ὃ ἕλωρια τεῦχε κυσίν.
Fecit ipſos eſcas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves eſſe poſſunt pro arbitrio, ſi modo ſubſequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripitur nisi producatur licentia Poeticâ. Licentia enim cùm ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μοῦσα; cum penultima natura longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ρος & ος purum, fœmininum ejus longum est in ultima, ut ἅγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ἐβόαε, ἐβόα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ion cum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται. & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verùm α Ionicè interpositum verbis in αω longâ syllabâ antecedente, producitur, utì etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut τιθέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, *vinco*, νίκη, *victoria*, ὁ νικητὴς, *victor*. Sed producuntur ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, *æternus*, & ὁ καὶ ἡ ἀέναος, *perennis*, ab ἀεὶ *semper*, prima brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ *honor*, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, *inhonorus*.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, *inhonorus*, ἀκλεὴς, *inglorius*. Particulæ

 etiam

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο. Μουσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκταρ, *nectar*: excipe ψὰρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος· & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in αρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*: ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αν longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, Τιτᾶν· præter πάλαιος & μέλαιος,

Genitivus in αος à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς, *navis*, νεός· & nominibus quæ Syncopen patiuntur. sic παῖδα, ἀνδράσι, μηδέσι, brevia sunt.

I incrementum.

I incrementum
- breve est in
  - Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτος.
  - Fœmininis & masculinis Barytonis in ις, ιδος, & ιτος, ut ἔρις, ἔριδος.
  - Fœmininis acutitonis in ίς, ος, ut ἡ παρὶς, παρίδος.
- um est in
  - Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἐλπὶς, & ἐλπὶν, ἐλπῖνος, ἀκτὶς, & ἀκτὶν, ἀκτῖνος.
  - Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θὶν, θῖνος, *littus*; ἡ ῥὶν, ῥῖνος; *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*: ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λῖος, λῖδος, *leo*: λῖς, λῖδος, *lima*: sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter* corripiem ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penul- ongâ, & ἐυκνήμιδες passim apud erum.

I incre-

I incrementum nominum in ιξ & ιψ, in quamplurimis breve eſt, ut θριξ, τριχος, *capillus*: ὁ χέρνιψ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve eſt à
- Nominibus monoſyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *teſtis*

Nomina in υν, quæ etiam in υς deſinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκυν, φόρκυνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, ψ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυψ χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺψ, γρυπὸς, *gryps*; γὺψ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quam paſſivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præſenti: ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, ſyllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præſenti & imperfecto. ut κωλυώω, *contamino*.

Verbo in άνω penultimam corripiunt, niſi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima ſunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoriſtis.

Quantitas Futurorum & Aoriſtorum ex verborum formatione ſatis conſtat. Nonnulli tamen obſervant Aoriſt. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι, vel υ habere breves, cùm ſint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, niſi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis.

Sin anceps ſit brevis in Futuro vel Aoriſto primo,

mo brevis quoque eſt in præterito perfecto activo & paſſivo, & in Aoriſto, & in futuro primo paſſivo omnium modorum ut γελάω, γελάσω γεγέλακα, *rideo.*

Tertia perſona pluralis præteriti in ασι ſemper longa eſt, ut Mimnermus

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δ' παρίστανται μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis aſtant.

Participium fœmininum Aor. α in ασα longum eſt.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, niſi obſtet poſitio, brevis eſt.

A ſecundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in ſingulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτω, ἵστα, ἕστα, ἵσταμαι, ἑστάθην, στάθεις.

Υ quartæ conjugationis in ſingulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto paſſivo & medio corripitur.

In Imperativo ſingulari corripitur υ in polyſyllabis, in diſſyllabis producitur, ut κλῦθί μεῦ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis ſyllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, ſive brevem, ſive longam non corripitur neceſſariò, ut apud Latinos.

A in ſuperlativo ſemper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαρία.

Excipe ἀνία *triſtitia*; κονία *pulvis*; καλιὰ *nidus*; ὀρμιὰ *linea piſcatoris.*

I breve eſt in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *ſuavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis ſubſtantivis, ut βίος, βίο]ος, *vita.*
- Nominibus poſſeſſivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus ſignificant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æſtivus.*

Υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμᾶς.

In nominibus polyſyllabis in ωύη & ύτης, υ corripitur, ut γηθοσύνη, gaudium; βραδύτης, tarditas; γλυκύτης, dulcedo.

Exemplum ſeu authoritas.

Ultima ratio cognoſcendæ quantitatis ſyllabæ eſt exemplum ſeu authoritas, eademque optima, certiſſima, & facillima, quam Poetarum lectio multò faciliùs quàm regularum multitudo ſuppeditabit.

De ultimis ſyllabis.

A finita corripiuntur, ut ἡ τράπεζα menſa, item μαῖα, μοῖρα, πύλαι, πέτρα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα ſpectaculum, in δα & θα, in εια à verbis in έω, ut σοφία, & in ια, præter Δία, μία, πόλια.
- Polyſyllaba in αια, ut στελωύαια, cum adjectivis in εια.
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ gaudium.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τα.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & ſecundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τᾶ Αἰνεία pro Αἰνείω.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, niſi in compoſitis; nomina maſculina in αν, ut Τιτᾶν, & Adverbia, ut πέραν, ultra, λίαν, valde.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & ſecundæ declinationis, ſi habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αρ finita corripiuntur, ut νέκταρ, ὄναρ, αὐτὰρ, cæterum, ἄφαρ.

Monosyllabæ κὰρ, ψὰρ, producuntur.

Ας finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μούσας, ὁ Αἴας, τύψας.

Corripiuntur:
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς· masculina, ut ὁ μέλας, μέγας· neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἑκὰς, ἀτρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

Ι finita brevia sunt, ut μέλι, ὅτι, βίηφι.

Producuntur:
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὀυτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Ιν finita corripiuntur, ut πεὶν, πάλιν, ἔειν, μὶν, νὶν, τὶν, τεὶν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, δελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις, ἔειδος, τυραννὶς, τυραννίδος, δὶς, τεὶς cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur:
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt ῥὶς, δελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κληῖς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, δάκρυ, γλυκύ.

Producuntur:
- Τὺ & adverbia fictitia, ὗ, & γρύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολὺν, βραδὺν, σὺν, τοίνυν, conjunctiones.

Pro-

Producuntur:
- Circumflexa, νῦν, *nunc*, μῦν, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat, habent longum, ut ἰλὺς, *limus*. ἰχθὺς, *piscis*.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζεύγνυν.

Υρ finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρ, *susurrus*; τὸ πῦρ, *ignis*, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, *profundus*; βαρὺς, *gravis*; κόρυς, *galea*.

Producuntur:
- Κώμυς, κώμυθος, *fasciculus*, ἄρκυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μὸς.
- Participia in υς, ut ζευγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀθάνατος, πριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιβλῆτα.

Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subversor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur; ut,

Φαιήκων μηδ' ὄτω φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem producit, at Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πτολίπορθον οἴκαδ' ἱκέσθαι. Synecphonesis de qua supra in scansione.

Catalexis, (i. e. terminatio) quâ syllaba terminalis ad justam metri perfectionem desideratur; hujus usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & sequentium duarum, ut μάρτυρες σοφώτατοι, Pindar.

Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc est, integer pes, desiderantur, ut,

Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧραι, Pindar.

Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminatio) quâ syllaba, super justam dispositionem, superabundat, ut, Ἐν ἁμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.

Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cùm Spondæus in quinto loco constituitur, cujusmodi versus Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον. βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κράτερός τ' αἰχμητής.

Dialysis, (i. e. dissolutio) quâ dictio in fine posita ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit versu, altera in principio sequentis, ut,

οὐδ' ἀπίθησέ νιν, ἀλ—
λ' ἥρως ἐπ' ἀκταῖσι θορων.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

Quatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarũ Græciæ gentium, quæ à lingua communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ: quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singulariũ proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici

Attici mutant { σ in ξ ut ξὺν pro σὺν, ω in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, *amicitia*.
ε pro α, γελέω, pro γελάω, *rideo*.
& contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, *seco*

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς; π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, *fama*.
pro ε, ut παζω pro πέζω, *premo*; γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μυσαν pro μυσων, *musarum*; πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*.
pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, *clades*.
η pro α ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, *musa*: & pro ε, ut ὥνεκα pro ἕνεκα, *propterea*.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, *utinam*.
ευ pro υ, ut ἀλεῦμαι pro ἀλῦμαι, *saliam*.
οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτυσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεὸς, κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, *aliquando*; & contra τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille*.

Æoles utuntur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puellus*.
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor*.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, *audacia*.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas*.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi*; & β ante ρ, ut βράκος pro ῥάκος, *cento*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος:

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut, σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Nom. Gen. Dat. Acc.	Nom. Gen. Voc.	Nom. Gen Dat. Acc.
Com.	ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.	τὼ, τοῖν, τώ.	οἱ, τῶν, τοῖς, τούς.
	τοῖο Ion. & Att.	τοῖϊν Ion.	τοὶ Dor. τοῖσι I. A. P.
	τῶ & τεῦ Dor.		τὼς Dor.
	τέω, Poet.		
Com.	ἡ, τῆ, τῇ, τήν.	τὰ, ταῖν, τά.	αἱ, τῶν, τῇ, τάς.
	ἁ, τᾶς, τᾷ, τᾶν, Dor.		ταὶ, τᾶν, Dor.
			τάων Æ. τῇς & τῇσι I.
			ταῖσι A. I. Æ.
Com.	τὸ, τῷ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν, τώ.	τὰ, τῶν, τοῖς, τά.
	τοῖο Ion. & At.	τοῖϊν, Ion.	τάων, Æ. τοῖσι I. A. P.
	τῶ & τεῦ Dor.		
	τέω Poet.		

Articulus Subjunctivus.

	N. G. D. A.	N. G.	N. G. D. A.
Com.	ὃς, οὗ, ᾧ, ὅν.	ὦ, οἷν.	οἱ, ὧν, οἷς, οὕς.
	ὃ, P. ὅτου, ὅτῳ, A.		ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.
	ὅτευ, D. ὅτεο, P.		
	ὁτέω, Ion.		
	ὅττεο, Æol.		
	τῷ, τῷ, τῇ, I. D.		
Com.	ἣ, ἧς, ᾗ, ἥν.	ἃ, αἷν.	αἱ, ὧν, αἷς, ἅς.
	τῇ, τῇ, τῇ, I.		
	ἃ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.		

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ᾱ, ᾳ, αν, α.		
	ης, ᾱ, η, ην, η.	α. αιν	αι, ῶν, αις, ας, αι.

ης, εω, ῃ, ην, & εα,
ας, α, ᾳ, αν,
αο Æ.

εων, ης, & ῃσι, εως Ion.
ᾶν, ᾶσι, Dor.
ᾴων Æ.

ω per Craſin ex εω Poët.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, η, ης, ῃ, αν, α. ην, η.	α, αιν.	αι, ῶν, αις, ας, αι.

η, ης, ῃ, ην.
α, ας, ᾳ, αν.

εων, ης & ῃσι, I. P.
ᾶν, αισι, Dor.
ᾴων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ος, ι, ῳ, ον, ε. ον.	ω, οιν	οι, ων, οις, ας, οι. α, α.

οιο, Ion. οῖιν Poet. οισι Ion.
ω Dor. ως & ος Dor.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	ως, ω, ῳ, ων, ως. ων.	ω, ῳν.	ω, ων, ως, ως, ὠ. ω, ω.

ωο & ῳο, Poët.

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. G.	N. G. D. A. V.
Com.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, ος, ι, ᾳ. σ, ξ, ψ, ν.	ε, οιν.	ες, ων, σι, ας, ες. α, ξι, α, α. ψι.

εσσι & εσι, Poët.
αις in Maſc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.	Dual.	Plural.
	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ης, εος, εϊ, εα, ες	εε, έοιν, εε.	εες, έων, εσι, έας, εες.
	ες, η, ες		εις, ων, εις, εις.
	ους, ει,	η, οῖν, η.	εα, εα, εα.
	ος, ος ος.		η, η, η.

ευς Æ. & D. ιω At. ης At. εσσι I P.

Secunda Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ις, ιν, ι.	ίε, ίοιν, ιε.	ιες, ίων, ίσι, ιας, ιες.
Neut.	ι, ιος, ιϊ, ι, ι.		ια, ια, ια.

εος, εϊ, I. εως, ει, A εε, εοιν, εε, εες, εας, εες, I.
ηος, εϊ, Poet. η, η, εις, εων, έσι, εις, εις, A.

ι, At. εως, εϊ, ει, ιε, η, έων, ιε, η, ια, ι, εα, η, ια, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	εὺς, έος, έϊ, έα εῦ.	έε, έοιν, έε	έες, έων, εῦσι, έας, έες.
	ει,		εῖς, εῖς, εῖς.

εὺς. Æ. έως, At. εὸς, At.
ῆος, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖος, Ion ῆσι.
εὺς, Dor. ῆ, Poet. ῆσι, Poet.
ηος, Æ. ειος, Æ ιος, B.

Quarta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ὼ, όος, όϊ, όα, οι.	ὼ, οῖν, ώ.	οὶ, ῶν, οῖς, ὺς, οί.
	ὼς, ῦς, οῖ, ώ.		

ῶς, Æ. ῶν, Æol. ες, *Metapl. apud Poet.*
ῦν, Ion.
ὼ, At.

Quinta

Quinta Declinatio.

	N. G. D. A. V.	N. A. G. D. V.	N. G. D. A. V.
Com.	ας, ᾶος, ᾶι, ας, ας	ᾶε, ᾶτοιν, ᾶε	ᾶα, ᾶτων, ᾶσι, ᾶα, ᾶα
	αος, αϊ,	αε, άοιν, αε, αα, άων,	αα, αα.
	ως, ᾳ.	α, ῶν, α, α, ῶν,	α, α.

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμοῦ μοῦ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῷν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέοθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγώνη ἐγὼν ἔγωνγα	ἐμεῦ	ἐμὶν		ἄμμε		ἄμες ἄμμες	ἁμῶν ἁμέων	ἁμῖν	ἁμᾶς
Æol.	ἐγὼν	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἄμμων ἀμμέων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.		ἐμέο					ἡμέες	ἡμέων		ἡμέας
Poet.		ἐμεῖο			νῶϊ	νῶϊν		ἡμείων	ἡμὶν	
Bœor.	ἰώγα ἰώνγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῷν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τωίν	τεοῖο								
Æol.		σεῦ τεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν ὑμμέων	ὔμμιν ὔμμι	ὔμμας
Ion.		σοῖο σέο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
Poët.		σεῖο σέοθεν σέθεν	πὶν, τεὶν		σφῶϊ	σφῶιν	ὑμεῖες	ὑμειων	ὑμὶν.	

Com.

	Sing.				Dual.		Plural.			
Com.	Nom.	Gen. οῦ	Dat. οἵ	Acc. ἑ	N. A. σφὲ	G. D. σφὶν	Nom. σφεῖς	Gen. σφῶν	Dat. σφίσι	Accuſ. σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		εὗ								
Ion.		ἕο		ἑέ			σφέες	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		ἕο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipſius, vel illius, indeclinabile, & ſignificat ipſum, ipſam, ipſos, ipſas.

Com.

Com.	Mas.	Fœm.	Neut.
	‖ Σὸς ‖	σὴ ‖	σόν.
Dor.	‖ τεὸς ‖	τεὰ ‖	τεόν.
Com.	‖ ὃς ‖	ἣ ‖	ὅν.
Poet.	‖ ἑὸς ‖	ἑὴ ‖	ἑόν.
τῆνος pro ἐκεῖνος D.			

A plurali, ἡμέτερος. ἡμετέρα, ἡμέτερον, Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἁμὴ, ἁμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερος, ὑμετέρα, ὑμέτερον. σφὸς, σφὴ, seu σφὰ, σφὸν, pro σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον· ἑοῦτ & ἐκεῖνος, κεῖνος, Æol.

Attici cùm rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὑτοσὶ, τουτοῦϊ, τουτονὶ, in neutro verò τουτοὶ & sæpius τουτὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ· sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινουῖ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ syllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ἑοῦτ, τουτέου, τουτέῳ, Duali, τουτέω, τουτέοιν, Plur. τουτέων, τουτέοισι, τουτέους: sic αὐτέη, ταυτέης· sic αὐτὸς, αὐτέου, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compositis, ut ἐμαυτέου, ἐμαυτέῳ, & ἐμωϋτέου, ἐμωϋτέῳ. σεαυτέου, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præsens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, οντι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ετον, έτην.	ομεν, ετε, ον.
Aorist. β.	σκον, σκες, σκε, sine augmento, I. & P. τύπτον & τύπτεσκον, &c.		σκομεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ιῶ, ιεῖς, ιεῖ.	ιεῖτον, ιεῖτον.	ιεῖμεν, ιεῖτε, ιοῦσι. At.

à verbis in ίζω plusquam dissyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον { οῦμες / εῦμες } εῖτε { οῦντι / εῦντι } D.

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugat.

Aorist.

	Sing.	Dual.	Plural.
Aorist α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I.P.Æ.		αμες, Dor. ασκον, Ion. αϙ, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α. ας. ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, ασι.
			αμες, ανΐι, Dor. αν, Bœot.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι, I, in quibusd.

	Sing.	Dual.	Plural.
Plusq.	ειν, εις, ει.	ειτον, ειτην.	ειμεν, ειτε, ειϙ.
	ην, η.	At. & Dor.	ειμες, D. εϙ. A. & I.
	εα, εε, Ion		

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur β.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι ευῶτι. Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι, Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs. & Præt.	ε, έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωϙ.
			όντων, Att.
Aorist. α.	ον, άτω.	ατον, άτων.	ατε, άτωϙ.
			άντων, Att.
Aorist. β.	ε. έτω.	ετον, έτων.	ετε, έτωϙ.
	ον, Ion.		όντων, Att.

Modus Optativus.

Præs. præ.	Sing.	Dual	Plural.
Aor. β. fut.	οιμι, οις, οι.	οιτον, οίτην.	οιμεν, οιτε, οιεν.
α. & β.			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αιτον, αίτην	αιμεν, αιτε, αιεν.
	εια, ειας, ειε.		ειαμεν, ειατε, ειαν, Æ.
			αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ ‖ ῃσι, I.	ητον, ητον. ‖ ωμεν, ητε, ωσι. ωμες,	ωνσι D.

Modus Infinitivus.

Præs. fut α. ειν. Perf. έ αι, Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. C. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A. D. έμεναι D. & A. έμεναι A. D. έμεναι A. D.
εν D. εν D.
έμμεναι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. Perf. ὡς, υῖα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὡς, ῶσα, ὡς, A.

Aorist. α ας, ασα, αν. Fut β ῶν, ᾶσα, ᾶν.
αις, αισα, α ν. Æ. ων, έουσα, έον, I.

Aorist. β. ὼν, ῶσα, όν Fut. α ων, ουσα, ον.
οισα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens ομαι η. ε) ‖ όμεθον, εσθον. εσθον. ‖ όμεθα. εσθε, ονται.
εαι I. & η A. όμεσθα, D. I.
όμεθεν Æ.

Imperf. όμην, ου ετο. ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.
εο I όμεσθα D.
ό D.
σκω, σκετο. σκοντο P. Æ.

Aorist. C. ην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut β. & εν B.

Pau. p. Fut. ομαι, η. ε). ‖ όμεθον, εσθον, εσθον. ‖ όμεθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.

Præ. p. μαι, σαι, ται ‖ μεθον, σθον, σθον. ‖ μεθα, σθε, νται vel μένοι εἰσί.
μεσθα D. ασι Ion.

Pluſq. μην, σο, το ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, ντο vel μένοι ἦς.
μεσθα Dor. ατο Ion.

Aorist. α. θην, θης, θη. ‖ θητον, θήτην. ‖ θημεν, θητε, θησαν.
θεν B.

Fut.

Fut α. θήσομαι, θήση, θήσεται || θησόμεθον, θήσεσθον, σθον || θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ου. έσθω. || εσθον, έσθων. || εσθε, έσθωσ.
εο, Ion. έσθω, Att.
ευ, or Cætera tempora nulla Dialecto variantur.

Præs Fut. *Optativus.* (οιντο.

α Fut. ϛ, & οίμην, οιο, οίτο. || οίμεθον, οισθον, οισθην. || οίμεθα, σθε,
Pau.p Fut. οιμεσθα, D. οίατο, I. & P.

Aor. α. ειην, είης, είη || είητον, ήτην. || είημεν, ητε, ησ.
& ϛ. εῖμεν, εῖτε, ειεν, Sync.

Subjunctivus εῖμες, D.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται || ώμεθον, ησθον, ησθον. || ώμεθα, ησθε, ωνται.
ηαι, I. ώμεσθα, Dor.

Aor. α. & ϛ. ῶ, ῇς, ῇ. || ῆτον, ῆτον. || ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. || έητον, έητον. || εωμε, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & ϛ. ῆναι, ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aor. α. άμην, ω, ατο || άμεθον, ασθον, άσθην, || άμεθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α Dor.

Aorist. ϛ. όμην, ου, ετο. || όμεθον, εσθον, έσθην. || όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.

Futur. α. ομαι, ῃ, εται || όμεθον, εσθον, εσθον. || όμεθα, εσθε, οντται.
οῦμαι, ῇ, εῖται.
εδμαι, D. εαι, Ion.

Fut. ϛ. οῦμαι, ῇ, εῖται || ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. || ούμεθα, εῖσθε, οῦνται.
ηαι Ion.

Part. Fut. ϛ. τυπούμενος, τυπεύμενος, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι, άσθω. || ασθον, άσθων. || ασθε, άσθωσ.
άσθων, Att.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Passivis.

Dialecti verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εῖτον, εῖτον. ‖ ῦμεν, εῖτε, ῦσι.
Conjug. εὖμες, D. εωῦτι & ῦιτι, D. εὖτι, Æ.
Præſ. 2. άω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ᾖς, ᾖ. ᾖτον, ᾖτον. ῶμες, ᾖτε, ῶντι, Dor.
όω, άᾳς, άᾳ. όωμεν, άατε, ὸωσι, P.
έω, έεις, εει, &c. Ion.
Præſ. 3. όω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶμες, ῶνλι, D.
Imperf. 1. ων, ως, ω. ‖ εῖτον, είτάω. ‖ ώμεν, εῖτε. οωῦ.
εσχον, εσχες, εσχε, P. I. εωῦ, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, άτάω. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ᾖτον, ήτάω. Dor.
ασχον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ων, ως, ω. ‖ ῶτον, ήτάω. ‖ ῶμεν, ῶτε, εν.
σχον, σχες, σχε, Ion

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωϛ.
ώντων, Att.
Præſ. 2. α, άτω. ‖ ᾶτον, άτων. ‖ ᾶτε, άτωϛ.
αα, Poet. άντων, Att.
Præſ. 3. ω, ήτω. ‖ ῶτον, ήτων. ‖ ῶτε, ήτωϛ.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτάω. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτάω. οίημεν, οίητε, οίηϛ. A.
ώλω, ώης, ώη, &c. Dor.
Præſ. 2. ῶμι, ῷς, ῷ. ‖ ῷτον ώτάω, ‖ ῷμεν, ῶτε, ῶεν.
ώλω, ώης, ώη. ώητον, ώήτάω. ώημεν, ώητε, ώηϛ. Dor.
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτάω. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίλω, οίης, οίη. οίητον, οιήτάω. οίημεν, οίητε, οίηϛ. A.
ώλω, ώης, ώη, D.

Subjunctivus.

Præſ 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ᾶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ᾶντι, Dor. Præſ.

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον, ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμεναι, Att. εν, Dor. ην & εις, Æol. ήμεναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμεναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άᾳν, Po. ήμεναι, Po.
Præſ. 3. οῦν, ήμεναι, At. οῖς & οῖν, Æol. εῶν, Dor. όμμεναι, Po.

Deſunt voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμεν, ετε, εῖσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμεν, Ion εντι, Dor.
έασι, Ion.
ητον, ητον. ημεν, ητε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ ατον, ατον. ‖ αμεν, ατε, ᾶσι.
ατι D. άντι, D.
έασι, Ion.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ οτον, οτον. ‖ ομεν, οτε, οδσι.
ωτι D. ωντι D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ υτον, υτον. ‖ υμεν, υτε, δσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ετον, έτην. ‖ εμεν, ετε, εϙ.
Aor. β. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ου, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ ατον, άτην. ‖ αμεν, ατε, αϙ.
Aor. β. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α. At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ οτον, ότην. ‖ ομεν, οτε, οϙ.
Aor. β. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ους, ου.
Imperf. & υν, υς, υ. ‖ υτον, ύτην. ‖ υμεν, υτε, υϙ.
Aor. β. 4. υσκον, &c. Ion.

Perf 2 ἕςαχα, ἕςαα I.
Aor 6 2. ἔςην, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ηϙ.
ςάσκον I. ἕςαν B.
Fut. α. 2. ςήσω, ςασῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. ετι, έτω. Aor. 6. ές, έτω. ‖ ετον, έτων, ‖ ετε, έτωϙ.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο, A.
Præs. 2. αθι, άτω. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωϙ.
η A. α D.
Præs. 3. οθι, ότω. Aor. δὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωϙ.
ου A contract. ωθι P.
οι D.
Præs. 4. υθι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Præs. 1. είην, είης, είη. ‖ είητην, ειήτην. ‖ είημεν, είητε, αίησαν.
& per Sync. εῖμεν, εῖτε, εῖεν.
Præs. 2. αίην, αίης, αίη. ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ῄην, ῄης, ῄη P. αῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync.
Præs. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῴης, ῴη, Att. οῖμεν, οῖτε, οῖεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έῃς, έῃσι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έῃς, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι, Ion.
ώω, ωῃς, ώῃ P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι, Aorist. 2. εῖναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. άναι. Aorist. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑσακέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. ὀναι — Aoriſt 2. ῦναι.

ὀμεναι A. & D. — ὀμεναι A. & D.

ὀμεν Ion. — ὀμεν Ion.

Præſ. 4 δναι.

ύμεναι A. D.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εϑ.

Conjug. ῃ Att.

εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, αϑ. ‖ ἀμεδον, αδον, αδον. ‖ ἀμεδα, αδε, (αν ϑ.

Conjug. ῃ Att. — εαι I — εαϑ I.

Imperf. 1. ἐμὴν, εο, ετο.

ἠμὴν, &c. Ion. εο I.

ὰ D.

ᾱ A.

Imperf. 2. ἀμὴν, ασο, ατο. — 3. Plu. ἱςἐαϑο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3 ὁμὴν, οσο, οϑο.

ῡ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, ἔϑω. — Præſ. in 2. ασο, ἄϑω.

ῡ A. — ω A.

εο I. — αο I.

ὰ D.

Præſ. in 3. οσο, vel ῡ Att. ὁϑω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 6. 1. ἑμὴν, εσο εϑο. — Aor. 6. 3. ὁμὴν, οσο. οϑο.

εο I. — ῡ A.

ῡ A.

ὰ D.

Fut. α. 2. σήσομαι, σεῦμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. ϐ. 1. εσο, έσθω. Aor. ϐ. 3. όσο, όσθω.
έο, I. ȣ, A.
ȣ, A.
ȣ, D.

Dialecti anomalorum in μι suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet σθεν & σθε pro θεν & θε, & contra in Adverbiis localibus, ut ὄπισθεν, ὄπιθεν, *retro*; βαβαιὰξ *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις *vix*, pro μόλις; δὴ pro δὲ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὅκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὲν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὲ pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἴκεν, *si*; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοκα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι, εἰν *pro* ἐν, ἀπαὶ pro ἀπὸ, παραὶ *pro* παρὰ, καταὶ *pro* κατὰ, ὑπαὶ *pro* ὑπὸ, *Poeticè*; ποτὶ *pro* πρὸς, πὰρ *pro* παρὰ, *Doricè*; ἀμπὶ *pro* ἀμφὶ, ζὰ *pro* διὰ *in compositione, ut* ζαβάλλειν *pro* διαβάλλειν, calumniare, *Æolicè*.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) illa, πώμολα *pro* ὀδαμῶς, nequaquam, ἀμηγέπη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum; ut* κάρτα admodum, ἀνακῶς sedulò, ἐπιστρεφέως dolosè, ἐκτοπείως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*; τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχοῦ, ἀλλαχόσε, ἄντα contra, *pro* ἐναντίον· ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον· πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, inest sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

Pri-

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per I. *SVRSINVM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quamplurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A.

Ἀάζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκανος, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντιβολέω, occurro, obvius fio.

Ἄβρα ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρβηλος, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, faſciculus fili.

* Ἀγαθὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

Ἄγαν, nimis, immodicé.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγαπὴ, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγάλλω, orno, inſignio.

Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A.

Ἄγγος, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

Ἄγυρις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum

Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

Ἄγκος, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ obliqua conſilia animo agitans.

Ἄγκυρα, ἡ anchora.

Ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκαὶ, ulnæ plurimum.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & ſordidus ſum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

* Ἀγρὸς, ὁ, ager, tus ab Ἀρῶ, Aro.

Ἀγρίζω.

Ἀγείζομαι, irritor.
Ἄγρα, ἡ, captura, venatio.
Ἄγρημον, τὸ, rete, seu reticulum.
Ἄγχι sive ἀγχοῦ, propè, juxta.
Ἄγχω, strangulo, suffoco.
Ἄγω, duco, affero, veho.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
Ἄγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inusit. frango, rumpo.
Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus.
Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius solis.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, solennes ludi.
Ἀγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
Ἀδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἄεθλος, ὁ, certamen, labor.
* Ἄεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intensivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
Ἀεὶ, αἰεὶ, * αἰὲν, semper, quasi ἀεὶ, ὄν.
Ἄει, i. ζήτει, quære, in imperat.
Ἀείδω, cano, carmine celebro.
Ἄδω, canto.
Ἄζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
Ἀζηὸς, αἰζηὸς, juvenis quasi ἀεὶ ζέων, semper fervens.
Ἄγος, τὸ, res venerationem habens; & scelus, piaculum.
Ἅγιος, sanctus.
* Ἀὴρ, ἀήρος, aër, ab ἄω, spiro.
* Ἀθήνη & Ἀθηνᾶ, & Ἀθηνάα, Minerva, quasi ἄθηλος, lacte non nutrita.
Ἀθρέω, video, cerno, considero.
Ἀθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut densus, frequens.
Αἰ pro εἰ, si.
Αἶ vel αἶ, hei, heu, eheu.
Ἀιάζω, lugeo.
Αἴγλη, fulgor, splendor, nitor.
* Αἰδὼς, όος, ἡ, veneratio, pudor, ab α, & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
Αἴθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo; unde αἰθὴρ, æther.
Αἴλουρος, catus, felis.
* Αἷμα, ατος, sanguis, cruor, ab αἴθω.
Αἶμος, dumus.
Αἱμύλος, blandus, festivus, circumspectus.
Αἱνὸς, gravis, horrendus.
Αἶνος, apologus, dictum fabulosum, aut proverbialis sermo. Item laus.
Ἀὶξ, ἡ, capra, & ὁ Ἀΐξ, caper.

Item,

Item, signum cœleste, avis.
Αἰόλος, varius, variegatus.
Αἰονάω, aspergo, perfundo.
Αἰπὺς, altus, excelsus.
Ἄρω, apto.
Αἱρέω, capio, invado, eligo, antepono.
Αἴρω, tollo, elevo, offero.
Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.
Ἄρσις, elevatio, sublatio, erectio.
Ἄρριχος, loculus, arcula, crumena.
Ἄρτος, panis, ex ἄρω, offero.
* Αἶσα, parca, fatum, quasi ἀεὶ οὖσα.
Αἰσιμόω, insumo, impendo.
Αἰσθάνομαι, sentio, de sensu corporis.
Αἴσσω, ruo, irruo, prosilio.
Ἀΐττω, prosilio, subsulto.
Αἴσυλος, iniquus, nefarius.
Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.
Αἴτης, mendicus.
Αἰτέω, peto, postulo.
Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui vel quæ, vel quod in causa est.
Αἰχμη, ῆς, cuspis, mucro.
Αἶψα, statim, celeriter.
Ἀΐω, Poët. audio.
Ἄκατος, ἡ, genus navigii actuarii.
Ἀκέομαι, sano, medeor.
Ἄκος, medicina.
Ἀκὴ, cuspis, acies.
Ἀκμὴ, cuspis, acies, summum incrementum.
Ἄκανθα, spina.
Ἄκανος, & ἄκαινα, idem.
Ἄκανθος, ἡ, herba spinosa.
Ἀκκὼ, οῦς, ἡ, Acco mulier quæ ad speculum cum imagine sua solebat confabulari; à cujus nomine verbum ἀκκίζομαι, fingo, simulo nolle simulate recuso.
Ἀκόλουθος, pedissequus, comes.
Ἀκούω, audio, auribus percipio.
Ἀκροάομαι, audio, intelligo.
Ἄκρος, summus, extremus.
Ἀλάομαι, vagor, erro.
Ἀλαζὼν, όνος, jactator, gloriosus.
Ἀλδέω, augeo, augmentum do.
Ἀλέα, locus apricus & sole calens, calor, tepor.
Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.
Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Ἀλείφω, ungo, lino.
Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω.

Ἀλέω, vel ἀλέαμαι, vito, caveo.

Ἀληθὴς, verus.

Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus

Ἄλις, satis, abunde.

Ἀλίσκω, capio

Ἀλκὴ, robur, vires.

Ἀλλὰ, sed.

Ἄλλος, alius.

Ἀλλᾶς, ἄντος, farciminis genus.

Ἁλλομαι, salio, salto

Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare; ὁ Ἅλς, sal.

Ἅλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.

Ἅλσος, εος, τὸ, lucus.

Ἁλύσεις, lictores.

Ἁλῶ vel Ἁλφάνω, invenio.

Ἀλφος, albus.

Ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.

Ἅμα, simul, unà cum.

Ἅμαξα, currus, plaustrum.

Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.

Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.

* Ἀμάρα & ἀμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμῃ αἴρειν, quod ligone fiat.

Ἁμαρτάνω, aberro, pecco, ex Ἁμαρτέω.

Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.

Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.

Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μοργνυαι & Ὀμόρξνυμι, abstergo, exprimo.

Ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμιλλα, certamen, contentio

Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.

Ἀμνὸς, agnus.

Ἀμόργη, herba quædam purpurea.

Ἀμὸς, Doricè, unus, unus aliquis.

Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.

Ἅμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in equorum frontibus comæ colliguntur: etiam rota.

Ἀμυδρὸς, obscurus.

* Ἄμυμων, inculpatus, quasi ἄμωμος, sine reprehensione.

Ἀμύνω, auxilior, defendo.

Ἀμφὶ, circa.

Ἄν, si.

Ἀνὰ, per, cum.

* Ἀνάγκη, necessitas, ab ἀνάγω, quia imperat.

Ἀναλίσκω, absumo.

*Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, quia Rex super alios. (spiro.

*Ἄνεμος, ventus, ab ἄω,

Ἄνδηρον, summitas, seu cacumen; & fluviorum labra, seu aggeres.

Ἀνέδην, quasi ἀναίδην, impu-

impudenter, licenter.
Ἄνευ, sine, absque.
Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ανύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
* Ἄνθος, flos, ab ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, vespa:
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω αθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
* Ἀνία, mœror, ex ἰῶ, sano.
Ἄντα, Poët coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro
Ἀντίος, adversus, ex adverso.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἄντυξ τγος, ἡ, Poët. ambitus, circumferentia
Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύττω Orator. perficio, perago.
Ἄνω, supra, sursum.
Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.
Ἀξίνη, ascia, securis.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἆορ, ρος, τὸ, ensis.
Ἅπαξ, semel.
Ἀπατάω, decipio, seduco.

Ἀπαυράω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπτω, necto, alligo
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπτω, accendo.
* Ἄπριξ, firmiter, à πρίω.
Ἄρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐρατὴ, amabilis.
Ἄραβος, strepitus.
Ἀράσσω, amputo, abscindo, et am mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, το, lacera vestis,
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
Ἀργὸς, ῦ, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀρςγὸ, quòd candidum.
Ἄρδω, irrigo potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος

*Ἄρκτος, vel ἄρκος, ursus, vel ursa, ab ἀρκῶ.
Ἄρκυς, rete.
Ἀρνέομαι, recuso, nego.
Ἀρόω, ώσω, aro.
Ἄρπη, falx.
Ἄρρην, ἄρσην, mas.
Ἄρνυμαι, capio, recipio.
Ἀρτηρία, spiritûs semita, arteria.
Ἄρτι, modo, paulo anté.
Ἀρχὴ, principium, exordium.
Ὑπάρχω, initium do, sum.
Ἄρω, apto, congruo.
Ἄρθρον, artus, articulus.
Ἀρτάω, appendo, suspendo.
Ἄρτιος, integer, incolumis.
Ἀρτύνω & ἀρτύω, apparo, adorno.
Ἀρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
Ἀρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
Ἄρωμα, odoramentum, aroma.
Ἀσελγὴς, έος, petulans, improbus.
Ἄσις, ἡ, limus.
Ἄσβολος & ἀσβόλη, fuligo.
Ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκὸς, utris, saccus.
Ἀσπάζομαι, amplector, amplexor.

Ἀσπὶς, ἡ, clypeus rotundus, ut cyclopis oculus.
Ἀσπίζω, defendo.
*Ἀστὴρ, stella, quasi ἄστατος, semper in motu.
Ἄστυ, τὸ, urbs.
Ἄσωτος, qui servari nequit.
Ἀταλὸς, tener, de ætate.
Ἀτάω, lædo, noceo.
Ἀτάσθαλος, improbus.
Ἄτη, noxa, damnum, clades.
Ἀτρεκὴς, verus, certus.
Ἄτος pro ἄατος, insatiabilis.
Ἀτύζω, terreo & perturbo.
Αὖ, rursus, retro.
Αὐγὴ, splendor, lux.
*Ἄρτεμις, Diana, quasi ἀήρα τέμνουσα, quia aëra scindit.
Αὐχὴν, ένος, cervix.
Αὔω & αὐΐω, clamo.
Ἀφελὴς, έος, simplex, integer.
Ἀφύω, haurio.
Ἀφρὸς, spuma.
Ἀφροδίτη, Venus, quia ex spuma nata.
Ἀχλὺς, caligo.
Ἄχος, τὸ, dolor, mœror.
Ἄω, flo, spiro.
Αὐλὸς, tibia.
Αὐλὴ, area, locus apertus.
*Αὔω, flo, splendeo fulgeo; unde ἠὼς, aurora.

Βάζω,

Βάζω, Poët. loquor.
Βάχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulate loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo gradior.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βῆξ, ῆκος, tussis.
Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαξ, ὁ, abjectus, præ luxu vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλεμεδὲς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta; propriè βαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὴ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βοτὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βείχθος, guttur.
Βῆγμα, id quod tuſſiendo expuitur.
Βείθω, ingraveſco, ſum gravis.
* Βρῶτὸς, ὁ, mortalis, quaſi ῥοτὸς, à ῥοὴ, fluxus, quòd nihil ſit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, ſtrideo dentibus.
Βρύω, ſcateo, abundo.
Βύβλος, ὁ, papyrus.
Βύθος, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, burſa.
Βύω, obturo, obſtruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, baſis, ara, ex βαίνω.

Γ.

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus, γῆ in proſa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item ſplendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod ῥῶπος merces, ſarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus ſum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quaſi γῆν ὀρῶν, quia terram ſpectat.
Γεραιὸς, ſenex, ſenilis.
Γέρανος, ὁ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, guſto, deguſto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῷ, terra ſuper aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognoſco.
Γλαφύω, cavo, fodio, ſcalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, muſtum.
Γλυκὺς, ύος, dulcis.
Γλήμη, ſeu γλήνη, idem quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γενὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis
Γράφω, ſcribo, inſculpo.
* Γείπος & γεῖφος, rete; etiam con-

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγρεύω, vel ἀγρεύς, piscator.

Γραω, ἐδίω, comedo.

Γρὺ vel γρύ, sordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

* Γρώνη, caverna, ex γράω.

Γύα & Γῦα, arvum, via, fossa.

Γῦον, membrum.

γυόω, membra frango.

γυὸς, claudus, mutilus.

γύαλον, cavitas.

ἐγγύη, sponsio ex promisso.

ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

* Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δείω & δαίω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸς, ἡ, epulum.

δαΐς, ΐδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occido.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρθάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, densus, consitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δεύομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ ἡ ἦ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut, ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

* Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ὁ, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρον, arbor.

Δέννος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρας, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
Δεῦτε, huc agite.
Δεύτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, suscipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ καὶ ἡ, capax: δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sanè: δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres: quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δεσμὸς, à δέω.
Δὴν, δηρὸν & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, έος, continuus, perpetuus: fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκροος, δίκρους, bifidus.
Δὶς, διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor: ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio: δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος: quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράττω & δράσσω, prehendo.
Δράω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decrepo, colligo.
Δρῆμι, fugio.
δράω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορξ, κὸς, capra sylvestris, dama
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ἡ, quercus.
Δύναμαι, possum.
Δύνω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poët. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio: cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἔ he. dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegiacum

Elegiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἐ, ſe pronomen.
*Ἔαρ, ver: ab ἔω, mitto, quòd tunc terra emittit
Ἐα pe mitto.
Ἐγ expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω, & ἐσθίω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
*Ἐσθλὸς, bonus: quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Ἐι, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ἄϊδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Ἔοικα, ſimilis ſum.
εἰκὼν, ών, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἱλέω, verſo, volvo.

Εἶλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἶμι, ſum: Εἶμι, eo & ibo.
ἶπυς, υος, circumferentia, & umbo.
Εἴρω, necto.
*Εἰρω, dico, interrogo, nuntio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς ad.
Εἷς, unus, μία, una, ἕν, unum.
*ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκαστος, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλάω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ, χὸ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor, ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.

Σέλας, fulgor, lumen.

Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.

Ἕλκω, traho.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.

Ἑλώειον, idem.

Ἕλλω, Hellen, à quo Græcus.

Ἕλος, τὸ, palus.

* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia, ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.

Ἐμέω, vomo.

Ἐναίρω, occîdo, spolio, corrumpo.

Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.

* Ἐναργὴς, clarus, evidens: ab ἀργὸς, i. albus.

Ἐν, ἐνὶ & εἰν, Poet. in.

Ἔνθα, hîc.

Ἔνδον, intus.

Ἐντὸς, intus, intra.

* Εἰρήνη, pax quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.

Εἶρος, lana, quòd connectitur.

Ἕνεκα, propter, causâ.

Ἕνη, trigesima dies mensis.

Ἐνιαυτὸς, ὗ, annus.

Ἐννέα, novem.

Ἐνυώ, οῦς, Enyo, Bellona, dea bellica.

Ἐνόσσω, concutio, agito.

Ἐξῆς, deinceps.

Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.

Ἐπεὶ, postquam.

Ἐπείγω, urgeo, impello.

Ἐπὶ, super, in, &c.

Ἐπίκουρος, auxiliator.

Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.

Ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ἕπω, operor, tractor.

Ἔπω, dico.

* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video: ab aspectu nascitur amor.

Ἔρανος, collatitia cœna.

Ἔργον, opus, factum, res.

Ἀργαλέος, difficilis, molestus.

Ἐργάω, operor.

Ἔργω, unde εἴργω, εἱργνύω, includo, figo, contineo.

Ἐρείδω, firmo, fulcio.

Ἐρείκω, frango, contundo

Ἔεικω, idem.

Ἐρέπτω, edo, vescor, de brutis.

Ἐρεύγω, ructo, eructo.

Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.

Ἐρυθρὸς, rubor.

Ἐρευνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ-

Ἐρέφω, tego, tectum impono.

Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.

Ἐρέθω, irrito, lacesso.

Ἔρημος, ἡ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.

Ἔρις, contentio, concertatio.

Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erynnis, furia.

* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ vel εἴρω, dico

Ἕρπω, serpo, repo, repto.

* Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω, rigo.

Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.

Ἐρύω, traho.

εἰρύω, idem.

ἀερύω, haurio.

ῥύω, idem quod ἐρύω.

Ἐρύω, custodio, tueor.

Ἔρχομαι, venio, eo.

Ἕσπερος, vesper, hesperus.

Ἑστία, focus, lar.

Ἐτάζω, examino, scrutor.

Ἑταῖρος, sodalis.

* Ἐτεός, verus, ex εἰμὶ, sum.

Ἕτερος, alter.

Ἔτι, adhuc, etiam.

Ἕτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.

Ἔτος, εος, τὸ, annus.

Εὖ, bene, rectè.

* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & τίθημι, bene pono.

Εὐθηνέω, prosperâ fortunâ utor.

Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς, ῥᾴδιος, εὔκολος.

Εὐνὴ, cubile.

Εὑρίσκω, invenio.

Εὐρὺς, latus, amplus.

Εὔχομαι, precor.

Ἔχθος, τὸ odium.

Ἔχω, habeo, possideo.

Ἴσχω & σχέθω, habeo.

Ὄχεύς, έως, retinaculum.

Ὄχη, cibus: συνωχία, convivium.

Ὄχθη, ripa.

Ἔσχατος, ultimus, postremus.

ἰσχυὸς, munitus, firmus, tutus.

Ἑστία, focus.

Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Αὔξω, augeo, accumulo.

Ἕψω, coquo, elixo.

Ἕω, ἕννυμι, induo.

Ἑανὸς, indutu pulcher.

Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z.

Ζάω & Ζώω, vivo.

* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.

Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.

* Ζέω, ferveo, à ſono literæ, ζ to ſeeth.

Ζῆλος, æmulatio.

Ζημία, damnum, jactura.

Ζητέω, ῶ, quæro.

Ζόφος, caligo.

Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.

Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.

Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut ζώσω, cingo.

Ζωρὸς, merus, meracus.

H.

Η Vel, aut ſive an, quam.

Ἦ, certe, profecto.

Ἥβη, pubes, pubertas.

Ἡγέομαι, duco, præeo.

Ἤδη, jam.

ἠδὲ, &, atque.

Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.

Ἀδέω, placeo, gratificor.

Αὐθάδης, ες, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.

Ἄδην, abunde, ad ſatietatem uſque.

Ἄδω, ſatio, expleo.

Ἥδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.

Ἔδνα & Ἐδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i. e. Ἀπροίκος, idotata.

Ἠθέω, colo, per colum mitto ab ἤθω & ἐθίζω, to ſtrain liquor.

Ἥκω, venio.

Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.

ἤκιστος, minimus.

Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.

Ἡλίκος, quantus.

* Ἥλιος, ſol: quaſi ἅλιος, clarus.

Ἠλίγη, i. e. σκία, σκότος, umbra.

Ἡμέρα, dies.

Ἥμερος, manſuetus.

Ἡμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.

Ἡνία & Ἡνίον, habena.

Ἡνίκα, quum, quando.

Ἧπαρ, liepar, jecur.

Ἤπειρος, ἡ, terra, continens.

Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.

* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.

Ἡρέμα, quietè

* Ἥρως, heros, semideus: ab ἀρετὴ, virtus.

Ἥων, ἧττων, minor, uſitatius in neutro genere ἧττον.

Ἥσυχος, quietus.

* Ἥφαιστος, Vulcanus: ab ἅπτω, accendo.

* Ἠὼς, aurora, ab ἄω, ſpiendeo.

Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θ

Θάσσω, ſedeo.

* Θάλασσα, θάλαττα. mare, ab ἅλς, quia ſalſum.

Θάλλω, vireo, floreo.

Θάλπω, foveo.

Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.

Θαμά, crebro, frequenter.

Θάπτω, ſepelio, inhumo.

* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω calefacio.

Θεάομαι, ſpecto.

Θαυμάζω, miror, admiror.

Θέλγω, mulceo.

* Θεὸς, ὁ ϗ ἡ, Deus & Dea, à θέω, quia Deus videt omnia.

Θεωρὸς, oraculi conſultor.

Θεράπων, miniſter, ſervus.

Θέρω, calefacio, medeor.

Θέρομαι, calefio, uror.

Θέρος, τὸ, æſtas.

Θέω, θέομαι, curro.

Θοὸς, velox.

Θήγω, acuo, exacuo.

Θηλὴ, papilla.

Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.

Θήπω, ſtupeo, admiror.

Θὴρ, ὁ, fera, bellua.

Θὴς, ητος, ὁ operarius.

Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.

Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ littus, cumulus.

Θλάω, contundo, elido.

* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.

Θραύω, frango, tero.

Θνήσκω, morior, ex θνάω.

Θοίνη, epulum, convivium.

Θολὸς, ſordes turbidæ.

Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.

Θράσσω & θράττω, perturbo.

Θρόω, ſedeo.

Θρέω, tumultuando clamo.

Θρύλλος, ſuſurrus, rumor.

Θόρυβος, tumultus, turbæ.

Θρῆνος, luctus, planctus.

Θρὰξ, θρῆξ, Poët. Thrax.

Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio; etiam vera religio.

Θεῖξ. χὸς, ἡ. pilus, capillus, βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.

Θειῆκὸς, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.

Θεῖον & θεῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.

Θρύπτω, frango.

Θυγάτηρ, filia.

* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.

Θύρα, janua, oſtium.

Ἀθύρω, ludo, luſito.

Θύω, macto, ſacrifico.

θύω

Θύω & Θυῶ, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θωΰπτω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώραξ, thorax, pectus.

I

Ἰᾶ'ομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυτὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab ὕδωρ.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἱέω, jaceo, mitto, immitto.
Ἵημι, jaceo, jaculor.
Ἔνεμα, infusum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
ἐπέλμη, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἴον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἰκαρὸς, idoneus.

Ἵκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus, vel hilaris.
* Ἶλλος, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὲ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ἡ, equus, equa. ab Ἵπημαι, volo.
Ἵπημαι, volo, as.
Πέτημαι & πέταμαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
ἴπες, muscipula: etiam officina fullonis.
ἶπος, pressura, onus.
ἰπύω, premo.
ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰὸς, fibra, ex quo vis.
* Ἶσος, vel ἴπες, æqualis, par.
Ἡμισυς, εῖα, υ, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentum.
Στατὴρ, stater, pondus 4. drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στειζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, οῦ, malus navis.

Ἰχὼς,

Ἴχις, lumbus, unde ἰσχίον, coxa,
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἴτης, ου, temerarius, audax.
Ἴυγξ, mulier venefica.
Ἴφι, valide, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K.

Κάβος, mensuræ frumentaceæ genus, unde καβη cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effusè rideo.
Κάδος & κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καιρόω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Καλὸς & κάλως, ω vel ωος, rudens, funis nauticus, a καλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλχη, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus; etiam ignis
Κάμνω, lassesco, deficio.
Κάμπτω & κνάμπτω & γνάμπτω, flecto.
Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ mala, maxilla.
Κανθὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνθων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπτω, comedo, avidè comedo.
*Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux, arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρκὸς,

Καρκὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de stirpibus.

Κάρφω, sicco, arefacio.

Κάσις, frater, soror, consobrinus.

* Κακὸς, malus, à χαζω fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adversus, in.

Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.

Κέαρ. κῆρ, τὸ, cor.

καρδία & κραδία, idem.

Κέρτος, τὸ robur.

Κείρω, tondeo, scindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, satietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, stimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à κεράω, misceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.

Κερκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaspero.

Κεύθω, occulto, abscondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.

Κέω, & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, & καίω & κοίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, salio, cùm saltu sursùm fero.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, κήρ, fors, fatum, à κείρω, scindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τό, cetos, seu cetus.

Κίβδηλος, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quasi κινοῦν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίττα, pica.

Κιτάω, fastidio, laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, cistula, capsula.

Κιχάω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς,

κὼς, columna.

Κλαίω vel κλάω, lacrymor, fleo.

κλάδος, ramus.

Κλάω, frango, & κολέω, κλάζω, clamo.

* Κλείω, claudo, quaſi καλύπτω.

Κλέπτω, furor.

Κλῆρος, ὁ, ſors.

Κλίνω, reclino, inclino.

Κλίμαξ, ἡ, ſcala, gradus.

Κλόνος, ἡ, motus, tumultus.

Κλύζω, abluo, eluo.

Κλύω, audio.

Κλέος & κλεῶς, τὸ, fama, rumor.

Κληδὼν & κληηδὼν, idem.

Κλωθω, neo.

Κνάω, & κνέω, & κνῆμι, idem quod κόπτω, ſcindo.

κνήθω, ſcalpo, frico.

κνίζω, ſeco, rado.

κνύω, idem.

Κνῆκος, ε, flavus, rutilus, luteus.

Κνήμη, tibia, crus.

Κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, σωμύλος, λάλος, πολυσὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impoſtor.

Κοῖλος, cavus.

Κοινὸς, communis.

Κοίρανος, princeps, dominus.

Κολάζω, punio, caſtigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.

Κόλλα, ης, gluten, glutinum.

Κόλον, i. βρεχὴ, cibus.

Κόλαξ, adulator, aſſentator.

Κολέω, amputo, trunco.

Κόλπος, ſinus, gremium.

Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas ſubeo.

Κολωνὸς, tumulus, collis.

Κομέω, curo, curam gero.

κομίζω, idem: etiam porto, fero.

κομὴ, coma, compta cæſaries.

κομψὸς, ſcitus, elegans.

Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.

Κόνις, ἡ, pulvis.

Κονέω, feſtino, curro.

Διάκονος, Miniſter.

Κόπρος, ὁ καὶ ἡ, ſtercus, fimus.

Κόπτω, ſcindo, ſeco.

Κόμπος, crepitus, proprie apri dentes acuentis.

Κορέω, verro, purgo.

κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.

κορίζομαι, blandior.

Κόρος, vel κορὸς, niger.

κόραξ, corvus.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.

Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφὴ, vertex.

* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est, ἐπιμελοῦμαι, curo.

* Κότος, ira vetus. à κεῖμαι, quia mente reposita.

Κοπύλη, vas cavum, cavitas.

Κοῦφος, levis.

Κράδη, ramus ficulnus

* Κραίνω & κρατύνω, impero, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.

Κρέας, τὸ, caro.

Κρέκω, pectine seu radio pulso.

Κρέμαω, suspendo.

Κρημνὸς, præcipitium.

Κρήνη, ης, fons.

Κρίζω, strideo.

Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.

Κρηπὶς, ίδος, basis fundamentum.

Κρίνω, secerno, judico.

Κριὸς, aries, ovium gregis dux.

Κρόκη, trama, subtegmen.

κροκὶς, ίδος, idem: etiam floccus seu filum in veste prominens.

κροκάλη, calculus litoralis.

Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam viteflus ovi.

Κρόνος, Saturnus.

Κρούω, pulso.

κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*

κρουνὸς, scatebra.

Κρύος, τὸ, frigus, rigor.

Κρύπτω, abscondo, abdo.

Κτάομαι, acquiro, comparo.

κτῆνος, τὸ, jumentum.

Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.

Κτίζω, condo, creo, fabrico.

Κτῶ, interficio.

Κύαμος, faba.

Κύανος sive κυανὸς, color cœruleus, seu nigricans.

Κυβερνάω, guberno, navem rego.

Κύβος, tessera.

* Κῦδος, τὸ, gloria, decus, quia κύει δέος, parit timorem.

Κύδος, ὁ, convitium, probrum.

Κυέω & κύω, uterum gesto, osculor.

Κυκάω, misceo.

κῦμα, fluctus.

Κυλέω, volvo, voluto.

κύκλος, orbis, circulus.

Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος, claudus, curvus.

Κύμβος, cavus, recessus: unde κύμβη, cymba

Κύπτω, pronus sum, dimitto oculos.

Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφος,

Κῦφος, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κυρὸς, τὸ authoritas, authoritas plena, unde κύριος.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo & sum.
Κυστὶς, ἴδος, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτος, εος, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νος, ὁ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμος, compotatio convivalis ex qua incidit aliquis in κῶμα
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμωδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐγκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶνος, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκος, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

ΛΑ', auget in compositione.
Λαᾶς, lapis, saxum.
* Λάβρος, nimiùm vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάσνης & λάσνος, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχος, εος, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λαὸς & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio, λάζυμαι, idem.
λαζω, autem injurius sum, ex quo forte Latine, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκος, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λάξ, calce, seu calcibus, extremo pede, a λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λαᾶς, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
λαπάζω, evacuo.
λαφύσσω, avidè deglutio.

Εἰλα-

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ καὶ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à λάω, unde λαιμός.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero percenseo.

λέγομαι, etiam dissero, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo. oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λήϊζω. prædor.

Λεῖον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἔιβω, idem.

λέβης, lebes.

Λειμὼν, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

Λίβω idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index, digitus; quòd eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς. scaber, asper.

Λέχη, sermocinatio, confabulatio.

Λευγαλέος, perniciosus, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poët. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λῆθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα perpetravit, id est, non obliviscenda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

λήϊτος, i δημόσιος, publicus.

Ληκέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens, seu virilis animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur, assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Ληνὸς,

Λιμνὸς, lacus torcularii preli.
Λῆρος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆρεσι, nugæ, ineptiæ, à λὰ & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίην, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, stagnum, palus.
Λίγγω, strideo, seu strido.
Λιγὸς, stridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, esuries, à λείπωμαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accusat. λῖν, leonem.
Λίσσομαι, supplico, precor. λιτὴ, supplicatio.
Λιτὸς, simplex, nudus, vilis, tenuis, non exquisitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μερὶς, sors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, pestis, à λείπομαι, deficio.
Λοίσθιος & λοῖσθος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorsum in anteriora inclinant.
Λόω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, seu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λοφάω, respiro, interquiesco.
Λόχος, cohors: etiam insidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimiùm humidus, difficilis, funestus, tristis, exitiosus.
Λύζω, singultio, singulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus sanguis, pulvis sanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, sordes, quasi λοῦμα, ex λούομαι, lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, molestia, à λύω, quia solvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia dissolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, solvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
*Ἄλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊστος & λῷστος, optimus, à λῶ, λῇς, λῇ, volo.

M.

MAζὸς, mamma.
Μαδὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
Μαστεύω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, ου, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valdè, multúm.
Μαλάσσω, mollio.
Μαλθὰ, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάργος, ὁ καὶ ἡ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασσάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso: etiam abstergo.
Μαγεὺς, pistor.
Μάζα, mazá, panis genus.
Μάγειρος, coquus.
Μάστιξ, ἡ, flagrum, scutica.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος, sublimis, à μετὰ & ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος, εος, τὸ, pars.
μέρρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μερμέρω, curo anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo; & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ἐπιμελῶμαι, curo.

Μέλει, impersonal curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, unà cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχρι vel μέχρις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μὴν, νὸς, ὁ, mensis, à μείνη, luna.

Μείνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιδος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus μίγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo

Μισύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόχος, labor, ærumna.

Μοίχος, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσκω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrendâ

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυκάομαι, mugeo.

Μυκὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. κυλλὸν, curvum.

Μύριοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μύρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσεον & μυσίλη, panis excavatus, buccea, panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὸς, ἰδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μύσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad res sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν; num, nunquid, utrùm?

* Μωρὸς, & Attice, Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν nihil videns.

N.

NAὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus.

Νάρκη, torpedo, piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰος, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, à νὴ & εἴκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio, νεῖον, nuper
νεάζω, juveneſco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νεύω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φαός.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ὑ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & ἄκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, ὃς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.

Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsum.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormio, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νὼ privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso: interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ.

Αἴνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἄνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublata salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς.

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, ἰ. κοινὸς, communis, Attic.

O

Ὄᾳ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux, unde ὀαρίζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via
* Ὀδὼς, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὄζος, nodus, ramus arboris.
Ὄζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθνέω, & Ὀθνάω, curo.
Οἷ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑ, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἰ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοῤῥικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

Οἷος qualis: & οἶος, solus.
Ὄκεις, idem quod ἄκεις cacumen.
Οἶς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστράω, & οἰστρέω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἴω, & ὀΐω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis: propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὄκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes; quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ὅλος, sanus, & crispus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοῶς φύρομαι.
Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόῤῥυτος, simul defluens.

*"Ομηρος, obses. & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὁμηρεῖν, significante ἀκολουθεῖν.

"Ομηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

'Ομνυμι & ὀμνύω juro: ex ὀμοω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

'Ομός, similis, & idem.

"Ομιλος, cœtus, multitudo.

'Ομφαλὸς, umbilicus.

'Ομφαξ, ὁ χ ἡ, uva acerba

'Οναρ. somnium, insomnium.

'Ονημι, juvo, prosum.

"Ονειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

'Ονος, asinus.

'Ονομα, nomen.

'Ονυξ, unguis, ungula.

'Οξὺς, acutus.

ὀξὺ, mucro, acumen.

ὄξος. τὸ, acetum.

'Οπάζω, persequor præbeo.

'Οπαδὸς, & ὀπηδέω, comitor.

*"Οπις, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.

ὄπιθεν, à tergo.

"Οπλον, ὅπλα, arma.

ὁπλότερος, junior.

'Οπὸς, succus, humor.

'Οπότε, quando: ὅπου, ubi.

'Οπτάω, torreo, asso.

"Οπω, video, aspicio.

ὠψ, ὠπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*'Οφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visûs.

Οπύω, conjugem habeo.

'Οπώρα, autumnus.

'Οράω, video, cerno.

*'Οργὴ, ira ab ὀρέγω.

ὀργάω, impatienter appeto.

ὄργια, sacra Liberi.

'Ορέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.

ὀρέγομαι, appeto

'Ορθὸς, rectus, porrectus.

"Ορθρος, tempus matutinum.

'Ορμη, impetus

"Ορνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

"Ορος, τὸ, mons.

"Ορος, ὁ, terminus, limes.

'Ὀρρὸς, serum lactis.

ὀρρὸς, pars corporis.

'Ορτηλὶς, pullastra, gallina.

'Ορύσσω, fodio.

'Ορφανὸς, orbus, pupillus.

*"Ορφνη, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

'Ορχέομαι, salto, tripudio.

"Ορχις, testiculus, testis.

"Ορω, (ex quo Latine orior) excito, concito.

"Οτλος, arumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus; etiam custos, inspector.

ὄχεὸς, alveus.

Ὅς, qui. Ὅστις, quicunque, ὅ, ubi ὅτε, quando.

Ὅσιος, sanctus, justus.

Ὀστέον, ὀστοῦν, os.

Ὄστρακον, testa.

Ὄσσα, vox.

* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυῤῥαίνομαι, qua voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.

Ὀτρύνω, incito, adhortor.

Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.

Οὐδαρ, τὸ, uber, propriè in bellua.

Οὐρὴ, cauda.

* Οὐρανὸς, cœlum quasi ὁρατὸς, quòd sit visui pervium.

Οὖρον, urina.

Οὖς, ὠτὸς, auris.

Ὦας, ατος, τὸ, idem.

Οὐτάω, vulnero, ictum infero.

Οὗτος, hic.

Ὀφείλω, debeo.

ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.

Ὄφις, serpens, anguis.

Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.

Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.

Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.

Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.

Ὄχλος, turba, multitudo hominum.

ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.

Ὄχος, currus, vehiculum.

* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.

Ὄσσα, vox, fama.

Ὀψὲ, serò, longo pòst tempore.

Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π.

ΠΑῖς. δος, & παῖς, ἄϊδος, ὁ ἡ, puer vel puella.

* Παίζω. à παῖς, jocor, ludo.

Πάϊσις, percutio, pulso

Πάλαι, olim, quondam.

Πάλη, lucta.

Πάλιν, iterum, rursus.

Πάλλω, vibro, agito.

Πάππας, pater, vox puerorum.

Παρὰ, à, ab, apud, ad

παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.

Παράδεισος, hortus, viridarium.

Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.

Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.

Πάρος, adverb. Poët. ante, priùs: idem quod πρὸ vel ἔμπροσθεν.

Πάσσω, inspergo, conspergo.

πάσχω, quod sumit sua tempora a πίθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.

Πατέω, calco, ambulo.

Παταγέω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρωὸς, vitricus: πατρῷος, paternus.

παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à ποῦς, ποδὸς pes.

πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

πείθω, perſuadeo.

πίστις, fides.

πείκω, pecto, carmino.

πόκος, vellus.

πεῖνα, fames, eſuritio.

πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad angustias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποριζω, aditum pateſacio, excogito, acquiro, præbeo

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in angustias coarctati, quod facile trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

πελάω & πελάζω, propinquo.

* Πέλαγος pelagus, à πέλας, & γῆς.

Ἄπλατος & Ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

πέλω & πέλομαι, Poet. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

πενέω, ſum pauper, inops.

πενία, πενίη, paupertas.

πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω. πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

πέπω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περισσὸς, nimius.
Πέρκος, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπερος, quasi πέρφερος, seu à περιφέρεσθαι, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico.
πετάζω, etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρος, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγος, collis, tumulus.
Πάγιος, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω. salio, salto.
Πήγη, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πηλακισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πήθω, patior.
Πῆνος, textum, seu tela.
Πήνη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, κερκίς.
Πιέζω, premo.
Πίθος, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλος, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπίσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότος, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, laboro.
Πεσσὸς, sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα, sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus, arbor quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propriè de pluribus dicitur, dispergo. errabundus huc illuc agito.

Πλά-

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλὰξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, έος, ὁ, latus.
Πλεκω, plico, plecto necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, έος, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ἡ, later.
Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνέω, lavo, de vestimentis: ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à πείθω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio, etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi in ποίῃ μένων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον qualis & quale: interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς quia civitas constat è multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδὼν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόσθη, ἀκροπόσθιον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quòd potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id est, μόρος, sors, fatum, à πέτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, augustus, à πέτω, cado.
Ποῦς, ποδὸς, pes
Πρᾷος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, stipes, stips.
Πρέπω. decorus sum, conspicuus sum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, senex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, έος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνοῦμαι.
Πρὶν, prius, ante.
Πρίω seu πρίζω, serro, serrâ seco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Προΐσσω, porrectâ manu præbeo, ex ἴσσω, præbeo.
προὶξ, ἡ, donum, dos.
Πρὸς, à, ab prope, ad.
Πρόφασις, causa, occasio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, administrator.
Πρωὶ, mane.
προὶ, idem.
Πρώρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, sternuo, sternuto.
Πτέρνα calx. calceamentum.
* Πτέρον, ala, à πετομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ἡ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτὼξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinso.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
Πτύω, spuo, excreo.
Πὺξ, pugnus.
Πυγμὴ, pugnus: etiam mensura sex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans seu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, dense, spisse: etiam prudenter.
Πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθῶ, οῦς, & πυθῶν, ῶνος, urbs,

urbs Phocidis, quæ & Delphis appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, resciscо, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, πεύσεις, nuncii, sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus, πύελος, locus ubi lavatur. Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πυρίον, igniarium materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

πύρος, qui secundo assatur.

πύργος, turris.

Πυρὼ, δῶ, ὁ, nucleus vel quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ, ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος. luctus, ut πίνδος; etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, offa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P.

*Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ῥαχία,

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ρέζω, facio, etiam sacrifico.

Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ρέμβη, vagatio, erratio.

Ρέπω, virgo, propendeo; proprie de statera.

Ρόπαλον, clava.

Ρέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥάζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ρόθος, undarum sonitus.

Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ἡ, nasus.

Ρινὸς, ὁ, ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ρίζα, ης, radix.

Ρὴν, ηνὸς, ὁ, ovis.

Ρῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίνη, ης. lima.

Ρίπτω, projicio, præcipito.

Ρόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖβδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ράζω & ῥοιζω, latro.

Ρόσος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

Ἐρρωμαι, valeo.

Ῥὰψ, ωπὸς, virgultum.

Ρῶπος, merces parvi momenti.

Σ Ἅλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σαλπιγξ, ιγγὸς, ἡ, tuba, buccina.

Σάρξ, caro.

Σάπω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειραδαίνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito,

σίω,

σέω, ex quo σεύω, cieo.

σήθω, excutio, cribro.

σαίνω, caudam quatio.

σάω, ex quo Doricum, ἀπέασα, unde illud, ἔῤῥει τὰ χαλὰ, Μίνδαρος ἀπέασε, id eſt, ἀπῶλε, τέθνηκε, Perîêre honeſta, Mindarus interiit.

σαίρω, ſcopis purgo, verro.

Σηκος, ſtabulum, receptaculum.

Σῆμα, ſignum, nota, vexillum ſepulchrum. Ἄσημος non ſignatus, ignobilis.

Σήπω, putrefacio.

Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent ſericum.

* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quaſi τῷδ' ἔτει.

Σής, τὸς, tinea.

Σθένω, valeo, poſſum.

Σιγάω, taceo, ſileo.

* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, ſtrideo.

Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, ſaliva.

Σίζω, ſtrideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.

Σίκυος vel σικυὸς, ὁ, cucumis.

σικύα, cucurbita.

Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.

Σκολιὸς, tortuoſus, obliquus.

Σιμὸς, ſimus, qui preſſis eſt naribus.

Σίνω, noceo. Ledo.

* Σίνηπι, ὃθεν τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, i. quod lædat oculos ſinapi.

Σῖτος, frumentum, cibus.

Σιωπάω, ſileo, taceo.

Σκάζω, claudico, ex σκάω.

σκαιὸς, lævus, ſiniſter.

σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, diſtortus.

σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere; etiam lignum incurvum, quo tendicula ſeu decipula ſuſtinetur, & in quod impingens animal ipſam decipulam in ſe ſubitâ ruinâ evertit.

Σκαίρω, ſalio, tripudio.

σκαρίζω, idem.

Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.

Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, foſſam duco.

Σκεδάω, diſſipo, diſpergo.

Σκέλλω, exſicco, arefacio, ex σκλάω & σκλῆμι, inuſit.

Σκέλος, crus.

Σκέπτομαι, circumſpicio, deſpicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, ους, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκίωμα, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexo, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen quòd in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σκωληξ & χάραξ

* Σκόρπιος, ſcorpius, à σκεδαννύω, diſpergo.

Σκότος, ου, ὁ vel τὸ, ους, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, propriè canis.

Σκυμνὸς, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλεύω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ὁ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανιὸς, & σπάνις, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα ſpira, ἕλιξ, linea, flexuoſa orbes faciens in ſeſe redeuntes.

Σπείρω, ſemino, ſero.
Σπένδω, libo, ſacrifico.
Σπίεχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, feſtino.
σπουδή, feſtinatio, ſtudium.
Σπίλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viſcera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & ſimilia, quæ in cæſis victimis aruſpices conſiderabant.
Σπλὴν, ηνὸς, ſplen, lien.
Σπόγγος, ſpongia.
Σπόδος, ὁ, cinis.
Σπόνδυλος, ſpondylus, vertebra; ſunt 24. oſſa quibus tota ἡ ῥαχὶς conſtructa eſt.
Στάζω, ſtillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa.
Στάχυς, υος, ſpica.
Στέαρ, τὸ, ſebum ſive ſevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, ſterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, propriè ordine,
στοιχάζομαι, collimo, & recta ad ſcopum tendo; rationem habeo, & comjicio.
Στέλεχος, ους, τὸ, truncus, caudex; etiam ſtirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam inſtruo, paro, & orno, exorno; proprie de corporis cultu.
Στενὸς, anguſtus, arctus.
στένω, gemo, ſuſpiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, ſolidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus, à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στείζω, figo, ab ἴστημι.
Στίζω, pungo, ſtigmata inuro.
Στίλβω, ſplendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, ſtrigil.
στλεγίζω, ſtrigili rado, ſeu abrado.
Στοὰ, ᾶς, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτμηκα, ſcindo.
στόμαχος, ſtomachus.
Στορέω, ſterno, ſolo æquo.
Στραγξ, γγὸς, gutta, ſeu ſtilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵσταμι, i.e. firmiter ſto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

στραγγὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στρηνὴς, έος, asper, item acutus. At στρῆνος, luxus, fastus, deliciæ; unde στρηνιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τοῦ μετ' οἴστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Στύραξ, ακος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Att Ξὺν, cum, una cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σὺς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus, ὗς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

ὕνις sive ὕννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda,

Σφὴν, ηνὸς, cuneus.

Σφὴξ, idem, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ίδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus, & mico, palpito.

Σφύρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, scelestus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, disseco.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, rubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σάοικος, i. σωζων τοὺς οἴκους.

T.

Ταλάω, τλάω, τλῶ, suffero.

Τάλας, ανος, miser, ærumnosus.

Ὄιμοι, τάλας, hei mihi misero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμος, παρθένος, μελλονύμφη, Nuptui apta, quod puellæ usque ad nubilem ætatem lanificia exercere solerent.

Ταμίας, promus condus, dispensator eorum quæ promenda & condenda sunt, à τέμνω, distribuo.

* Ταπεινὸς, quasi πατεινὸς, depressus, humilis, non multùm à terra assurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppositum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, superbus.

Τάπης, ητος, ἡ, tapes.

Ταράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβος, τὸ, terror, metus.

τάρταρος, infernum.

Τάριχος, ου, vel εος, ὁ, ἡ, vel τὸ salsamentum.

Τάρχεα, inferiæ, justa.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρος, taurus.

Ταχὺς, perdix, celer velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόνος, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infesto.

τέρην, tener.

Τεράμων, ονος, mollis.

τραύω, vulnero, saucio.

τραυλὸς, blæsus, balbus.

τερέω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω, & τρύχω, τρυχόω & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχος, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ, finis: etiam signum, prodigium, ostentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, existo, orior.

Τέλος, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, scindo, seco.

Τένδω sive τένθω, comedo, rodo, seu arrodo.

Τέρας, τὸ, signum, prodigium, monstrum.

Τερθρεὺς, έος, præstigiator, impostor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui ἀποβὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθασὸς, cicur, mitis.
τιθασεύω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
Θεσμὸς, lignorum ſtrues: etiam θεσμοὶ, leges.
Θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς; quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίμωμαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τίτθιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & τιτῆνες, Dæmones quidam à Jove è cœlo ſub terram detruſi, à τιτύνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa, quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, colhum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος lævis.
* Τρίχλη, mullus, quoniam τρὶς πίπτει τὸ ἔτος, ter parit in anno.
Τρίβω, tero, abſumo.
τρίβος, ὁ, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τρέφος, εος, τὸ, alumnus.
τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναδρομὴ,

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.
Τρόχος, rota.
Τρέμω, trepido, tremo.
* Τρέρων, ἡ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.
Τρίζω, strido.
Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.
τρυγάω, vindemio.
Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoque superciliorum pili.
Τύμβος, bustum, sepulchrum.
Τύπτω, verbero, percutio.
* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.
Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.
* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν quia est lac servatum.
Τυρόω & τυρεύω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.
Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.
τυώς, idem.
Τυφλὸς, cæcus.
Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.
* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.
Τωθάζω, dicteriis seu contiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus & gemmæ nomen.
Υαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.
* Υβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑποβαρὺς, admodum gravis.
Υγιὴς, έος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.
Υγρὸς, ὑγρῦ, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.
Υδω, celebro, canto.
Υμνος, hymnus, carmen, proprie in honorem Dei.
Υιὸς, filius, natus.
Υλάω, ῶ, latró de canibus.
Υλη, materia, sylva.
Υπὲρ, super, pro, per.
* Υπατος, Consul, quasi supremus.
Ὕπνος, somnus quasi λύπονος, quia solvit labores.
Υπὸ, à, ab, præ, per.
ὕστερος, posterior.
Υπόδρα, torve, torvis oculis.
Υπτιος, supinus, resupinus.
Υφάω & ὑφόω, texo.
Υψος, τὸ, altitudo, celsitudo.
Υω, pluo.
ὕδωρ, & ὕδας, τὸ, aqua pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

ἵδρως, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ.

ΦΑ'γω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλα, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, Φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φράζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φράζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occîdo.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio. metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignoſco, misereor.

Φέλλὸς, ſuber.

Φέναξ, impoſtor: etiam deriſor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, paſco, alo: quaſi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ ſponſæ donat maritus ante nuptias, à φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέγκω, Aoriſt. 1. & 2. ἤνεγκα & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel ſonum edo.

Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio. tabeſco.

φθεὶρ, ἐός, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quaſi φόνος, cædes.

* Φιάλη, φιάλη τὸ πεῖν ἄλις quaſi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, f

ſcell

scella. capistrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

* Φλύαρος, nugator.

Φλὲψ, βός, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus sol: quasi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis. & Phœnix qui est à Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, squama: sed qualis est serpentis.

* Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, sporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, à φέρω.

Φράσσω & φράπω, sepio, munio.

Φράσμα, sepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis sedes.

Φρονέω, mente sum præditus, sapio.

Φρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίπω, horreo, horresco.

* Φρυδὸς, quasi ἀφ' ὁδὸς, evanidus, qui abiit, disparuit.

Φρυάπομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύσσω & φρύπω, torreo.

Φρύνος, ε, τὸ, rubeta, rana venenosa.

Φύκος, εος, τὸ, alga, radicula quam fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, custodio, servo, caveo, vito.

Φύλη, tribus.

Φύλλον, folium frons frondis.

Φύρω, misceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, sufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam nascor, ut φύομαι, orior, exorior, enascor.

Φύσις, enascentia, natura.

Φωσφύω & Φώσφυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς sive φωλεὰ, lustrum, antrum.

* Φωνὴ vox; quasi φῶς νῦ, lux animi.

* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φῶρ, ρωρὸς, sive φῶρος, ου, speculator, explorator.

Φωριαμὸς, scrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

ΧΑ'ζω vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hisco, dehisco, ex χάω inusitato.

χάος, τὸ, hiatus chaos.

χήμη, hiatus oscitatio: etiam ostrei genus & mensura liquidorum.

Χὴν, ὠνὸς, ὁ καὶ ἡ, anser.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venustas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficium, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χαλαζω, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, silex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾷν ἶνας.

Χαλίκρατος, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno, afficio; vel etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernitiosus, noxius, gravis, molestus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, asper, sævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, sculpo, insculpo, inscribo, imprimo.

χάραξ, sulcus, fossa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαῦνος, laxus, fungosus

Χέζω, caco.

Χεζανάγκη, cacandi necessitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χεὶρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδῶν, όνος, ἡ, hirundo, quasi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ἡ, testudo: & instrumentum musicum, lyra, cithara, chelys.

Χέῤῥος, sive Χέρσος, desertus incultúsque, asper: & substantivè pro χέρσος γῆ, solum sterile, desertum.

Χέω, F. χέσω & χεύσω, fundo, effundo, diffundo.

Χοεὺς, έος, & χοὺς, όος, congius, mensura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egesta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν

Χειμὼν, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & Χωώ, idem quod χέω.

Χύβος & χύβα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλὴ, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθὼν, όνος, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιὼν, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλεύη, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοερὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σῦς, porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόρδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέους, τὸ, & χρεῖος & χρέως vel χρείως, debitum mutuum, æs alienum: etiam χρέως & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία, indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηίζω, Poët. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu inungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρὼς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à κῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ.

ΨΆω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. ψαίω idem, ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

ψαυάλλω & ψαλάαω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψέω.

Ψίδυες, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψεύδης, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo luditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψιάθος, ἡ, ſtorea, teges, peculiariter ex tegetes quæ e junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω.

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠδή tribus, populi pars.

Ὠθέω, F ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὠθισμὸς, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, proprie de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

* Ὦμος, humerus, quasi ὑπωμίδος, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, ὤνημαι, emo, mercor, ut ἀγορεύω, πρίαμαι.

* Ὠὸν, ovum, quasi οἷον, quòd solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὠρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & εἷως, donec, usque, dum, tantisper quoad. Cui respondet πέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

* Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχριάω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχριάνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. St pb.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν. Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quòd eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μουνυχιὼν, Martius, à Μουνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ Θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τῆ γλυ̃ produxerat, diis offerentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe Σκιροφορία, feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumque ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis primus erat Atticorum, anni initium quem à solstitio æstivo inchoabant à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter Βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo Πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσιδεών, December, quasi Neptunius quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἀγωνίζονται οἱ μέγιστοι, καὶ περὶ τῆς μεγίστης, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκάμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam μεσοῦντος μηνὸς vel ὄντι δεκάδι· tertiam φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὄντι δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρᾳ, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη seu πέντας, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque

mensis

menſis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menſes auſpicante & finiente. Decima quinta ab Heſiodo dicitur μέση, quòd medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò diſcriminis eſt, quod in ἰσταμένου & μεσοῦντος μηνὸς, diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένου, ſecunda, tertia; & πρώτη, δευτέρα μεσοῦντος, undecima, duodecima; in φθίνοντος autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in ſuis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐνάτη φθίνοντος, vigeſima prima, vigeſima ſecunda, & ita deinceps. De intercalationibus, legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis cauſâ uſurpari ſolita.

αι	αι	γδ	γαὶρ	δα	δα
δη	αλ	γαυ	γαὺ	δαι	δαι
δηι	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γην	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γῆω	γηιν	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὴ	δὲ
αὐτῷ	αὐτῷ	γο	γο	δη	δη
αὐτοῦ	αὐτοῦ	γρ	γρ	δην	δην
γα	γα	γει	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γω	δο	δο
γαν	γαν	γυη	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δυω

δυν	δυν	μαι	μαι	πυ	πυ
δω	δω	μαν	μαν	πω	πω
εἶναι	εἶναι	μαρ	μαρ	ρα	ρα
ει	ει	μαυ	μαυ	ρι	ρι
ἐκ	ἐκ	με	με	σα	σα
ἐν	ἐν	μεθ	μεθ	σαι	σαι
ἐξ	ἐξ	μὲν	μὲν	σαν	σαν
ἐπι	ἐπι	μεν	μεν	σαρ	σαρ
ἐστι	ἐστι	μη	μη	σαυ	σαυ
ευ	ευ	μην	μην	σβ	σβ
ην	ην	μι	μι	σε	σε
ερ	ερ	μμ	μμ	σει	σει
θα	θα	μν	μν	ση	ση
θαι	θαι	μο	μο	σθ	σθ
θε	θε	μω	μω	σθα	σθα
θη	θη	μῶν	μῶν	σθαι	σθαι
θι	θι	οἷον	οἷον	σθε	σθε
θν	θν	ου	ου	σθη	σθη
θο	θο	οὗτος	οὗτος	σθι	σθι
θρ	θρ	πα	πα	σθο	σθο
θυ	θυ	παι	παι	σθω	σθω
θω	θω	παν	παν	σι	σι
κα	κα	παρα	παρα	σκ	σκ
καὶ	καὶ	πε	πε	σμ	σμ
κατὰ	κατὰ	περ	περ	σο	σο
καυ	καυ	περι	περι	σπ	σπ
κε	κε	πη	πη	σπα	σπα
κι	κι	πι	πι	σπαι	σπαι
κλ	κλ	πλ	πλ	σπε	σπε
κν	κν	πν	πν	σπει	σπει
κο	κο	πο	πο	σπη	σπη
κρ	κρ	πρ	πρ	σπι	σπι
κυ	κυ	πρα	πρα	σπο	σπο
κω	κω	προ	προ	σπυ	σπυ
λλ	λλ	πρω	πρω	σπω	σπω
μα	μα	πτ	πτ	σσ	σσ

ϭα	σσα	χυ	σχυ	ὑπερ	ὑπερ
ϭαι	σσαι	χυν	σχυν	ὑπο	ὑπο
ϭε	σσε	χω	σχω	ις	υς
ϭη	σση	σω	σω	ισι	υσι
ϭι	σσι	τα	τα	χα	χα
ϭο	σσο	ταν	ταν	χαι	χαι
ϭυ	σσυ	ϑ	ται	χαν	χαν
ϭω	σσω	τ̈	ταῖς	χας	χας
ϛ	στ	τας	τας	χαυ	χαυ
ϛα	στα	ταυ	ταυ	χε	χε
ϛαν	σταν	τε τ̈	τε	χει	χει
ϛας	στας	τη	τη	χη	χη
ϛαυ	σταυ	την	την	χην	χην
ϛε	στε	τ̈	τὴν	χϑ	χϑ
ϛει	στει	τ̈	τῆς	χι	χι
ϛη	στη	τι	τι	χν	χν
ϛι	στι	το	το	χο	χο
ϛο	στο	τ̈	τὸν	χρ	χρ
ϛρ	στρ	τοῦ τ̈	τοῦ	χυ	χυ
ϛυ	στυ	τρ τρ	τρ	χυν	χυν
ϛω	στω	τρι	τρι	χω	χω
συ	συ	τρο	τρο	ψα	ψα
χ	σχ	ττ	ττ	ψαν	ψαν
χα	σχα	τυ	τυ	ψας	ψας
χε	σχε	τυν	τυν	ψαυ	ψαυ
χει	σχει	τω	τω	ψε	ψε
χη	σχη	τῷ	τῷ	ψει	ψει
χην	σχην	τῶν τ̈	τῶν	ψη	ψη
χι	σχι	υι	υι	ψι	ψι
χο	σχο	υν	υν	ψο	ψο
χρ	σχρ	ὑπ	ὑπ	ψω	ψω
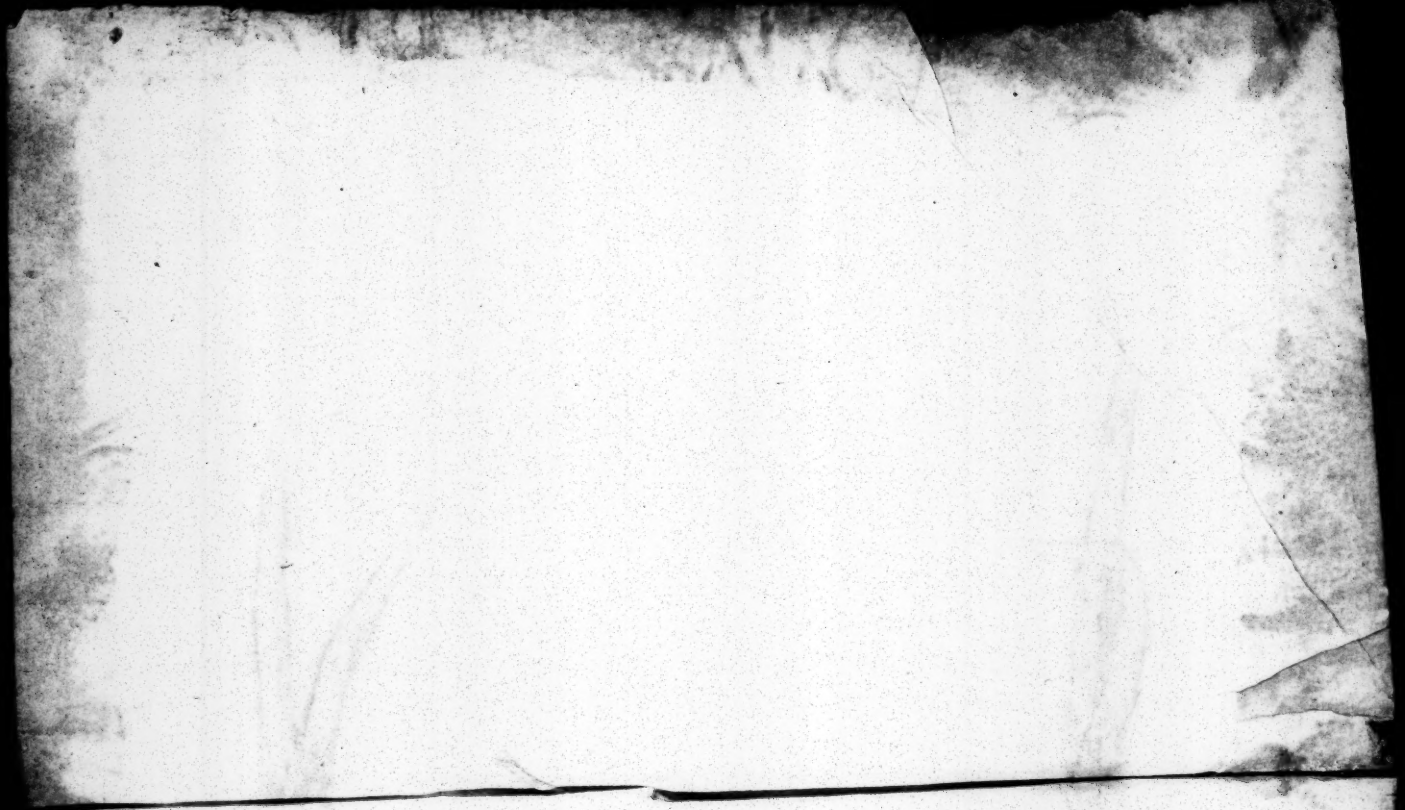
FINIS.